

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Březen 2019 | cena 20 Kč vč. DPH

Na rybníku Zrcadlo objektivem Nikolý Lhotákové

KOPIDLENSKÉ LISTY

Březen 2019

V čísle najdete

[6] Kanada očima cestovatelky Hany Jampílkové

[8] Co všechno stojí za tradičními oslavami Velikonoc?

[10] Díky novému způsobu výuky k sobě mají žáci blíže a dokážou si vzájemně pomoci

[11] Jaká je budoucnost mikulášské nadílky očima deváťáků

[20] Na návštěvě u Suchoradských. Setkání někdejšího žáka se svými učiteli

[22] Krabice od bot z Kopidlna poprvé pomáhaly potřebným dětem

[23] Hrdinové lesa. Vidíme je jen na talíři?

[25] Účast v soutěži jsem bral jako srandu. Josef Přenosil o televizním soutěžení

[26] Jindřich Severa se narodil před 110 lety

[29] Léčení hudbou v Běcharech jubiluje

[30] Kam za kulturou v Kopidlně? Poradí vám kopidlenský kulturní kalendář

Na náměstí opět nastoupí archeologové, na řadě je chodník na východní straně

Vážení spoluobčané,
otevíváte první číslo Kopidlenských listů v roce 2019, mám tedy příležitost Vás srdečně přivítat.

Začátek nového roku je vždy ve znamení plánování a administrace pro budoucí realizace akcí.

Požární zbrojnice

V lednu se po krátké zimní přestávce rozeběhly práce na investiční akci Rekonstrukce požární zbrojnice. Ukončeny byly poslední zednické činnosti ve vnitřních prostorách, jako jsou omítky, obklady, probíhá malování interiéru. Sklepní prostory jsou již dokončeny a v půdních prostorách nás čeká pokládka podlah a realizace příček v sociálním zázemí. Jakmile se počasí umoudří, budou následovat venkovní práce. Řešíme společně s hasiči vybavení objektu. Skříňky do šaten jsou již objednané, na kuchyňskou linku je provedena poptávka a nákup stolů a židlí vyjednávají hasiči. Předpoklad dokončení celé akce je v měsíci květnu.

Na náměstí nastoupí archeologové

„Revitalizace Hilmarova náměstí Kopidlna – chodník I“ je ve fázi výběrového řízení na dodavatele akce. Než zahájíme stavební práce, bude muset proběhnout archeologický průzkum. Ten již máme zasmluvněn s Regionálním muzeem a galerií v Jičíně. Podali jsme žádost o dotaci na Státní fond dopravní infrastruktury, dotační titul Bezpečnost, a současně jsme požádali o dotaci Královéhradecký kraj v dotačním titulu Program obnovy venkova. Celkové náklady, včetně archeologického výzkumu, na tuto akci jsou cca 13 milionů korun. O této akci se dočtete také v článku pana místostarosty na str. 3.

Rekonstrukce školy začne v interiérech

Další připravovanou akcí pro letošní rok je rekonstrukce budovy základní školy II. stupně v ulici Tomáše Svobody. Provedli jsme aktualizaci rozpočtu na stavební práce uvnitř budovy. Na tento projekt jsme požádali o dotaci Ministerstvo pro místní rozvoj v dotačním titulu Rekonstrukce a přestavba obecních budov. Čeká

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

nás rekonstrukce podlah, sociálního zázemí, zdravotní techniky, elektroinstalace a topení s náklady ve výši 11 mil. korun. Současně probíhá úprava druhého projektu rekonstrukce této budovy, který se týká výměny oken a opravy fasády. Bylo provedeno zaměření čelní a boční stěny tak, aby projektant mohl upravit projekt těchto dvou stěn bez zateplení a se zachováním stávajících fresek na fasádě včetně jejich oprav. Předpokládaná cena díla je cca 14 milionů korun, a to i s nově instalovanou vzduchotechnikou. Po úpravě projektu bude podána žádost o dotaci na Státní fond životního prostředí v dotačním titulu Snížení energetické náročnosti. Následně bude vyhlášeno výběrové řízení na dodavatele stavby.

Investice do vesnic

Kromě těchto finančně náročných akcí jsou naplánované drobné investice a opravy nejen v Kopidlně, ale i připojených obcích. Jejich osadní výbory předávají každý rok požadavky, které zahrnujeme do rozpočtu města. Pro rok 2019 je v rozpočtu počítáno s částkami pro: Drahoraz ve výši 94,5 tis. Kč, Ledkov 15 tis. Kč, Mlýnec 355 tis. Kč a pro Pševes 73 tis. Kč. Naší snahou je vyhovět maximálnímu počtu požadavků.

Ulici Jičínská chceme opravit včetně sítí

Probíhají jednání s Ředitelstvím silnic a dálnic v souvislosti s rekonstrukcí ulice Jičínská. Souběžně s touto akcí je připravena VOS, a. s.,

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

Jičín opravit kanalizaci a my se snažíme jednat se zástupci společnosti ČEZ, aby se připojila s plánovanou pokládkou kabelů nízkého napětí do země. Jednání provádíme z toho důvodu, aby i tyto práce byly v rámci rekonstrukce ulice Jičínská realizovány. Věříme, že se nám i toto povede. Nepříjemnou součástí této rekonstrukce je však plánovaná úplná uzavírka Jičínské ulice. Museli jsme provést několik jednání nejen s ŘSD, ale i se Správou silnic, abychom dohodli objízdné trasy. Podrobněji navrhované objízdné trasy popisuje ve svém článku pan místostarosta na str. 4.

V novém roce jsme přichystali plán práce na rok 2019 pro místní hospodářství, který obsahuje investiční akce, ale i akce související s údržbou majetku a veřejných prostranství. Zaměstnanci místního hospodářství už některé naplánované akce realizovali. V Mlýnci provedli renovaci vchodových dveří v bývalé škole a pokládku zámkové dlažby. Rovněž musela být provedena oprava místních komunikací, které byly po zimních měsících samá díra. Zaměstnanci budou postupně pokračovat v činnosti, kterou jsme pro letošní rok naplánovali.

Množí se dotazy směrem na vedení města, co bude město dělat s objekty, kde jsou ubytovány nejen sociálně nepřípustiví, ale i cizinci. Jelikož jsou tyto osoby ubytovány v objektech soukromých vlastníků, mnoho možností město nemá. V první řadě kontaktujeme majitele, kterému se snažíme vysvětlit, že se nám nelíbí, pokud ubytovanými jsou zmíněné osoby. Dále může stavební úřad provést prohlídky objektů. V jeho kompetenci však je pouze kontrola dispozičního uspořádání objektu. Více možností nemáme a skoupit všechny prodávané objekty v Kopidlně nemůžeme.

Novinkou je kulturní kalendář

S novým rokem se rozběhly i kulturní akce. První velkou kulturní akcí v letošním roce, kterou organizovalo město, byl Reprezentační ples města Kopidlna. Tato akce byla naplánovaná ve stylu reje benátských masek. Nápad vedoucí kulturního a vzdělávacího centra Renaty Holubové byl zrealizován včetně překrásného, netradičního zahájení. Neskutečný zážitek dokreslila bohatá tombola, o kterou byl velký zájem. Poděkování patří všem organizátorům a sponzorům.

Pro přehled o činnosti v oblasti kultury v našem městě vznikl, v součinnosti s dalšími pořadateli kulturních akcí, Kopidlenký kulturní kalendář. V Kopidlenkém letáku pak budou jednotlivé měsíční akce upřesněny, případně doplněny. Naším cílem bylo zpřehlednit kulturní činnost realizovanou městem Kopidlnem, ale i jednotlivými spolky v místě.

Závěrem mi dovoluji popřát krásné a příjemné prožité jarní dny, na které se všichni těšíme a které se již nezdárcitelně blíží.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Rekonstrukce silnic na hlavním tahu budou pro Kopidlnu zatěžkávací zkouškou v dopravě

Kromě úprav další části náměstí (na snímku vlevo) budeme letos muset strpět úplnou uzavírku navazující Jičínské ulice.

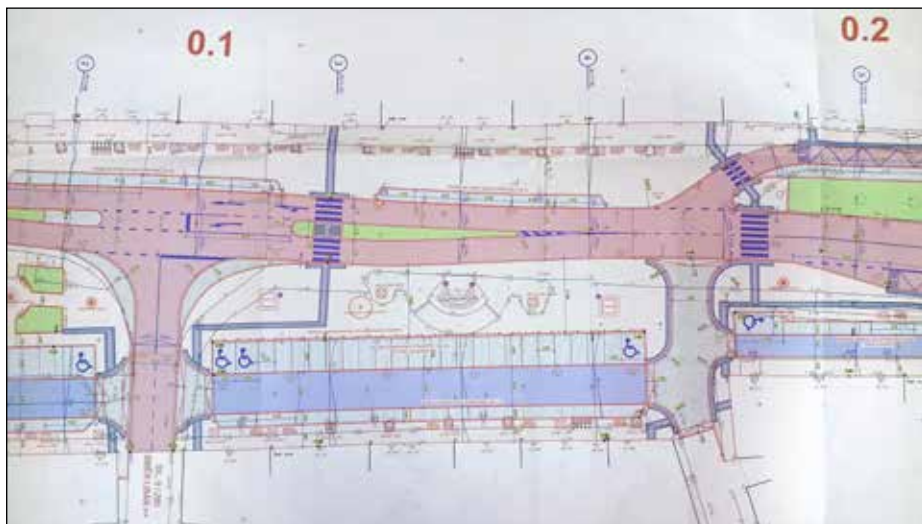
Kopidlna čeká v letošním roce náročná zatěžkávací zkouška v dopravě. Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) se rozhodlo provést rekonstrukci silnice I. třídy č. 32 v ulici Jičínská. Sama o sobě bude tato akce náročná a má podle časového rozvrhu trvat deset měsíců. Rozkopání ulice od náměstí k železničnímu přejezdu využily i další firmy. Vodohospodářská a obchodní společnost Jičín (VOS) bude realizovat nový vodovodní řad a v části ulice vybuduje novou kanalizaci. Také ČEZ zareagoval a chce využít uzávěry této komunikace k přeložení sítě nízkého napětí do země. Současně plánuje provést přeložku i v přilehlých ulicích, kterými jsou ulice Nerudova,

U Trati, K Bažantnici, a v části ulice Lipová. Výkopu ČEZu a pokládky kabelů do země využije i město Kopidlna k rekonstrukci veřejného osvětlení v této části města. Ředitelství silnic a dálnic předpokládá zahájení stavebních prací v měsíci dubnu.

Rekonstrukce náměstí zahrnuje i úpravu zeleně

V dubnu by měla být zahájena i další investiční akce, kterou je revitalizace východní části náměstí. V rámci této investiční akce

pokračování na straně 4

Plán revitalizace náměstí. Letos se bude realizovat východní část (na obrázku nahoře).

pokračování ze strany 3

dojde k úpravě části náměstí od vstupních vrat do zámeckého parku až po výjezd z náměstí směrem k Jičínu. Investorem je město Kopidlno. Stavba by měla být realizována v průběhu pěti měsíců včetně archeologického průzkumu, který se dá v této lokalitě očekávat a který je s Muzeem a galerií Jičín smluvně ošetřen. V rámci této investice bude upravena část náměstí od silnice I/32 tak, aby byl umožněn přístup majitelů ke svým domům, po celé délce bude kompletně rekonstruován chodník, vzniknou nová parkovací stání, přechody pro chodce a upraven bude rovněž prostor kolem autobusové zastávky. Současně dojde k rekonstrukci veřejného osvětlení a nasvícení již zmíněných přechodů pro chodce. Součástí revitalizace této části náměstí je i úprava zeleně. Upravena bude plocha kolem autobusové zastávky a vysázeny budou stromy kolem chodníku.

Revitalizace východní části náměstí je první etapou celkové úpravy náměstí. Následovat by měla revitalizace části kolem bývalé kašny a zbývající plocha náměstí. V jakém časovém horizontu k úpravě zbývajících částí náměstí dojde, si nedovolím odhadnout. Ve střednědobém výhledu se předpokládá realizace v roce 2022. Vše bude záležet

na tom, jak budeme úspěšní v žádostech o dotace na jiné projekty, protože revitalizaci zbylé části náměstí bychom pravděpodobně hradili z vlastních zdrojů. Projektčně jsme na stavbu připraveni a máme platné i stavební povolení.

Uzavírka si vyžádá změny v parkování

Obě výše uvedené akce budou mít negativní vliv na dopravní situaci v Kopidlně. ŘSD navrhovalo objíždňovou trasu v době uzavírky Jičínské ulice, se kterou jsme rozhodně nemohli souhlasit. Měla vést v obou směrech od železničního přejezdu ulic Lipovou a Tomáše Svobody na náměstí. Při průměrném průjezdu kolem sedmi set nákladních automobilů Kopidlnem by doprava denně kolabovala, a to ani nemluvě o bezpečnosti dětí u základní školy. Podařilo se dohodnout odklonění dopravy ve směru od Poděbrad na Cholenice a Vršce. Odtud dál pojedou osobní automobily na Labouň a Žitětín. Nákladní automobily by pokračovaly do Slavhostic a odtud přes Česov a Liběšice do Jičíněvsi. Ve směru od Jičína do Poděbrad se bohužel průjezdu vozidel městem nevyhne. Z tohoto důvodu budou v ulicích Lipová a T. Svobody omezena parkování a stání vozidel. Chceme vyřešit parkování u zdravotního střediska tak, aby se tam srovnalo co nejvíce vozidel.

Výše uvedená pravidla by měla platit do konce měsíce června. Do té doby by měl být vyřešen úsek mezi náměstím a spojovací komunikací do Lipové ulice. Od července totiž nebude možná objíždka směrem na Cholenice a Vršce. Nová objíždňová trasa by vedla v obou směrech od přejezdu do Lipové ulice, spojovací komunikací do Jičínské ulice a do náměstí. Tato objíždňová trasa by platila po celý zbytek stavby s výjimkou dnů, kdy se budou realizovat povrchy komunikace. V té době nám nezbude než strpět průjezd vozidel městem v obou směrech.

Jednání, která dosud vyvolalo vedení města, z nichž některá proběhla za účasti veřejnosti, byla vedena s firmami, které jsou investory. Jakmile se od investorů dovíme realizátory staveb, budeme s nimi jednat a k jednání chceme pozvat i širokou veřejnost. Chceme, aby naši spoluobčané byli informováni o předpokládaném průběhu staveb, o omezeních, která nás v Kopidlně čekají. Věřím, že naše jednání se stavebními firmami budou úspěšná, nezbytná dopravní omezení společně přechkáme a za několik měsíců přibude v Kopidlně hezká ulice, o které se už nebude říkat, že se v ní zastavily dějiny.

Jiří Machula

Historické dveře i chodník září novotou

Jedním z požadavků mlýneckého osadního výboru při sestavování rozpočtu na rok 2019 bylo zhotovení nového přístupového chodníku k budově bývalé školy v Mlýnci (čp. 39). Pracovníkům Místního hospodářství se podařilo splnit tento požadavek už v únoru.

Mezi požadavky osadního výboru patřila i oprava dveří do budovy bývalé mlýnecké školy. Renovaci dveří budovy staré více než 100 let nedělají pracovníci Místního hospo-

dářství často, proto se do práce pustili až po odborné konzultaci. V lednu, kdy počasí nepřáló provádění prací v terénu, pracovníci MH sundali troje vchodové dveře a vstupy do budovy provizorně zajistili. Pak následovala renovace, nátěr a nakonec vrácení všech tří vchodových dveří na jejich místa. Dveře byly opravdu ve špatném stavu a věříme, že nejen osadnímu výboru, ale i obyvatelům Mlýnce se výsledek bude líbit.

(kl)

Úhledná tečka za obnovou sousoší

Koncem minulého roku, před akcí rozsvěcení vánočního stromu, pracovníci Místního hospodářství provedli novou žulovou zádlazbu kolem zrestaurovaného mariánského sousoší na kopidlenském náměstí. Na upraveném okolí čerstvě zrestaurované sousoší pěkně vyniká, dá se říci, že mu to vysloveně sluší. (kl)

Kopidlno má první solární svítidlo

Aby vyhovělo požadavkům obyvatel sídliště U Cihelny, pořídilo město Kopidlno solární svítidlo veřejného osvětlení a umístilo ho na sídliště ke garážím. Je to v Kopidlně a instalováno je v místě, kde je problém s napojením ze sítě napájení veřejného osvětlení. Po roce provozu bude vyhodnoceno jeho fungování, účelnost a náklady, a pokud se osvědčí, mohou být další solární svítidla osazena na jiných problémových místech (hřbitovy, skládka a podobná vzdálená místa). (kl)

Těžký život dopravního značení

V souvislosti s loňskou opravou silnice I/32 v průjezdním úseku náměstí zajistilo město Kopidlno nezbytné navazující práce – vybudování části nové dešťové kanalizace – a financovalo zhotovení ostrůvků v komunikaci. Přitom došlo k osazení dopravního značení, které však v současné době neplní svoji funkci v návaznosti na revitalizaci náměstí. I z tohoto důvodu pracovníci Místního hospodářství často opravují dopravní značení, které je opakovaně automobily poráženo. Věříme, že po dokončení

další etapy revitalizace náměstí se tato situace podstatně zlepší.

Tou další etapou je akce nazvaná „Revitalizace Hilmarova náměstí, Kopidlno – chodník I“ a zahrnuje i výstavbu pěší zóny na náměstí v úseku od restaurace Radnice po vchod do zámekového parku včetně autobusového zálivu a podélného stání vozidel podél silnice I/32. Nyní probíhá výběrové řízení na zhotovitele stavby a zahájení prací je plánováno na duben. (kl)

Z Thajska přes půl světa až na Moravu s tuktukem

Thajsko, Myanmar, Indie, Nepál, Írán, Turecko, Bulharsko...

KDE: KVC Kopidlno

KDY: 5. dubna od 18:00

VSTUPNÉ: 50,- Kč

Cestovatelská přednáška

Kanada očima mladé cestovatelky Hany Jampílkové

Hana Jampílková z Mlýnce na sebe upozornila už před více než deseti lety, kdy jako žákyně kopidlenské základní školy sbírala úspěchy na mezinárodních soutěžích ve výkonnostním psaní na klávesnici počítače. Už v té době jsme její jméno nacházeli na stránkách Kopidlenských listů. Postupem času se začala věnovat fotografování a po několik posledních let zásobuje své příznivce na sociálních sítích zážitky a snímky z cest a vysokohorské turistiky. „Holka od Rumcajse“, jak se sama někdy označuje, se nebojí jen tak v pátek sbalit batoh a sama se celý víkend toulat po vrcholcích Tater, kde také vznikla celá řada jejích fotografií přírodních scenérií.

„Na svoje narozeniny v roce 2015 jsem vyrazila s kamarády na východ slunce na Sněžku. Byla jsem zmrzlá, protože jsem ještě nevěděla, jak se obléknout. Od té doby jsem

ale začala pravidelně jezdit do Krkonoš, tím jsem poznávala nové lidi, s kterými jsem pak jezdila do Alp a do Tater,“ naznačuje Hana Jampílková, jak se zrodila její vášeň pro dobrodružství v přírodě. V roce 2017 pak přišla od kamarádů nabídka, že jim chybí jeden člověk do party na cestu po Islandu. „Byla jsem nadšená, že uvidím islandské koně, a tak jsem řekla ano. Tahle výprava na mě udělala takový dojem, že jsem se rozhodla každý rok dát jeden velký výlet.“

Následujícího roku tak padla volba na Kanadu. „Vzala jsem si velké sousto, holka z vesnice, která nikdy předtím nic takového sama nezařizovala. Také jsem nevěděla, jak si udělat nějaký plán. Obavy se ale rozplynuly na místě, v informačních centrech tam mají veškeré mapy a dají vám tipy na cesty,“ svěří se mladá cestovatelka.

Právě svůj poslední větší dobrodružný počín, kdy na 25 dnů vyrazila s kamarádem na cestu po národních parcích v Kanadě, představila 25. ledna 2019 na své vůbec první veřejné přednášce před zaplněným sálem KVC v Kopidlně. Kromě promítání snímků z výpravy ji pojala také jako soubor tipů pro ty, kteří by měli chuť něco podobného podstoupit. Vylíčila tak například problémy s hygienou nebo setkání se strážci tamních kempů. Přiznala, že v přírodě ji provázely obavy z medvědů, zejména při přenocování mimo oficiální tábořiště. Žádného nakonec nepotkala, všude jsou prý ale například velmi drzé veverky a otrlí jeleni.

Budeme se těšit, že úvodní přednáška mladé cestovatelky nebyla v Kopidlně poslední a že třeba inspiruje i další aktivní spoluobčany podělit se o své zážitky s ostatními.

(kl)

Díky, Oldo

Když nám Ioni na podzim přišla zpráva od Oldřicha Suchoradského, že se ke konci roku vzdává členství v redakční radě Kopidlenských listů, chtěl jsem si spočítat, na jak dlouhou část života své jméno s naším časopisem vlastně spojil. A zjistil jsem, že to nespočítám. S Oldou jsem se potkal poprvé v roce 2007, a tak vůbec nemůžu vyprávět o tom, jak se věci měly kdysi...

Vím jenom tolik, že díky jeho nápadům, invenci a mnohým kontaktům jsme od té doby mohli publikovat nespočet zajímavých článků vycházejících ze současnosti i historie Kopidlenka a ze svědectví řady lidí, kteří se z Kopidlna odstěhovali před mnoha lety a kteří by bez jeho úsilí už nikdy veřejně nepromluvili. Koneckonců Ioni jsme se mohli sami na stránkách KL dočíst, jak spletité bylo například pátrání po osudech příslušníků lékárnické rodiny Vaňkových.

Vím, že Olda kolikrát s článkem trpělivě čekal, až na něj zbude místo, a naopak nám vytrhl trn z paty, když bylo potřeba něco narychlo napsat, zjistit, zkontrolovat. A že často dokázal zareagovat takřka v teroukoli denní i noční hodinou.

A že jsem si nejednou kladl otázku, jestli bez něj budou Kopidlenské listy těmi Kopidlenskými listy, jak je známe. Nejprve to bylo s jeho čerstvým odchodem na důchod, později po přestěhování do krajského města. Pokaždé se ale jeho studnice nápadů projevila jako nevyčerpatelná, navzdory nové životní situaci.

Skoro to zní, jako bych psal nekrolog. Skutečnost je ale taková, že jsme jednoduše vyškrtli jméno z tiráže. Tobě, Oldo, ubyla povinnost se o KL starat jako o vlastní rodinu. Věřím, že za nás ostatní můžu říct, že dveře tvým nápadům zůstávají otevřené a budeme se těšit na další spolupráci dle tvé chuti a možností.

Díky za vše a hodně zdaru tvým novým aktivitám v Hradci.

Za KL Martin Žantovský

I přes nepříznivou zimu se na kopidlenském bývalém zimním stadionu díky obětavosti pracovníků Místního hospodářství více než týden bruslilo.

(kl)

Kroužek mladých hasičů v novém roce

Začátkem nového roku i nadále pokračují místní hasiči s kroužkem mladých Ohniváků. Vzhledem k zimnímu období se malí Ohniváci scházejí každý čtvrtek v místní sportovní hale. Zde dvě hodiny tráví čas nad hasičskou tematikou a hraním pohybových her. Malí nadšenci tak trénují na nadcházející soutěže ve vázání uzlů, smotávání hadic a poznávání kartografických značek. Na kroužku se setkávají hasiči od první třídy až do deváté. I když nás zájem ostatních zájemců stát se Ohnivákem velmi těší, není v současné době možné rozšířit kapacitu našeho kroužku.

Aktuální akcí byl 2. března Miletinský Šmodrch, kde se Ohniváci utkali s ostatními hasiči z kraje. Další plánovanou akcí, na kterou zveme i příznivce místního sboru dobrovolných hasičů, je Putování za Rumcajsem, kdy si, nejen s dětmi z kroužku mladých hasičů, zvolíme trasu a protáhneme svá těla.

Pro více informací můžete sledovat naše fb stránky: Kroužek mladých hasičů SDH Kopidlno.

Za Ohniváky L. Habich, P. Hnát a J. Bořilová

Tříkrálová sbírka 2019

Ve dnech 4.–6. ledna 2019 proběhla již tradiční Tříkrálová koleda, kterou každoročně začátkem roku organizuje Oblastní charita Jičín. „My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujeme vám...“ znělo neje- nom v ulicích Kopidlna, ale také v Jičíně, Nové Pace, Hořicích, Lázních Běláhrad, Lomnici nad Popelkou, Železnici a přilehlých obcích.

Koledníci rozdávali radost a požehnání lidem, které potkali v ulicích či navštívili v jejich domovech. V Kopidlně tak díky Centru SASanka šířili radost a zaspívali např. v lékárně, v místní knihovně, ale i u místních obchodníků a podnikatelů. V letošním roce byl velký zájem o to, stát se koledníkem, proto Kopidlno obcházelo hned 5 králů. Těm patří veliký dík i za to, že dokázali navštívit výtěžek v Kopidlně na rekordních 10 000 Kč.

V letošním roce se do sbírky zapojilo 20 měst a obcí, což činí celkem 111 pokladniček s celkovou částkou 439 791 Kč. Oproti loňskému roku je to navýšení o 46 670 Kč. Děkujeme vám všem, kteří jste do pokladniček přispěli. Celkové výsledky najdete i na webu Oblastní charity Jičín.

Výtěžek sbírky bude věnován na podporu dobrovolnictví, na aktivity Nízkoprahového klubu v Jičíně, Hořicích, Nové Pace a zajištění sociálních služeb pro rodiny s dětmi. Dále na finanční pomoc zejména rodinám s dětmi a seniorům

v našem regionu, kteří se ne vlastní vinou ocitli v nouzi (např. při povodních, požáru), a v malé míře na humanitární projekty v zahraničí. Údaje o využití sbírky z předchozích let najdete na: www.jicin.charita.cz/dary-a-sbirky.

Děkujeme všem, kteří svými příspěvky podpořili Tříkrálovou sbírku. Dále velké poděkování patří všem koledníkům, dobrovolníkům, rodičům a koordinátorům za organizaci a účasti na sbírce, neboť bez jejich podpory by Tříkrálová sbírka nefungovala. Děkujeme hlavně místním králům, kterými letos byli: Markétka Slavíková, Natálka Žižková, Lucinka Kozelková a Amálka a Ivánek Bořilovi. Díky patří i paní Miloslavě Uzlové, která tvoří seznam zájemců, kam koledníci přicházejí.

*Koordinátorka TKS Šárka Barešová,
místní koordinátor za Centrum SASanka
Jana Bořilová*

Výsledky jednotlivých měst a obcí

Bradlecká Lhota	4 600 Kč
Bříšťany	4 166 Kč
Dřevěnice	11 429 Kč
Holín	10 735 Kč
Hořice	31 715 Kč
Jičín	42 795 Kč
Kopidlno	10 320 Kč
Lázně Běláhrad	67 921 Kč
Libáň	4 669 Kč
Lomnice nad Popelkou	14 768 Kč
Milovice	4 132 Kč
Nová Paka	132 109 Kč
Ostružno	2 920 Kč
Radim	8 641 Kč
Stará Paka	37 444 Kč
Střevač-Nadslav	2 092 Kč
Úbislavice	14 346 Kč
Veliš	4 784 Kč
Vysoké Veselí	1 770 Kč
Železnice	28 435 Kč

Nahlédněme do historie oslav Velikonoc

Velikonoční svátky jsou tradiční oslavou jara, bývaly významnější než Vánoce a také dnes patří k nejdůležitějším svátkům křesťanské církve. Silnou tradici měly však Velikonoce i v době předkřesťanské. Souvisely se svátkem nomádských pastýřů, jenž byl spojen s obětováním mladých zvířat, zejména beránka.

Nahlédněme tedy hlouběji do historie těchto každoročních oslav, jež jsou svými hojnými zvyky pestré jako rozkvetlá jarní louka.

Kdy a proč slavíme Velikonoce?

Velikonoce se slaví první neděli po prvním jarním úplňku, a mohou se tak odehrávat mezi 22. březnem a 25. dubnem. (Před velikonočními svátky předchází vždy čtyřicetidenní půst, jenž začíná v tzv. Popeleční středě.)

Během Velikonoc si připomínáme umučení, vzkříšení a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, tedy utrpení božského syna. Ježíš se obětoval za všechny nevěřící, aby tyto hříšníky vykoupil ze zatracení a smířil je s Bohem.

Kristova cesta k ukřižování

Kristovo strastiplné putování ke konci jeho pozemských dní začíná a Květné neděli (tzv. šestá neděle postní), kdy údajně přišel do Jeruzaléma. Lidé ho vítali palmovými listy a volali „Hosana!“, což je prosba o boží pomoc. Kristus oslavoval v tento den Velikonoční svátek se svými učedníky a naposledy s nimi povečeřel. Během tzv. Poslední večeře vzal Ježíš chléb, podal ho svým učedníkům jako své tělo, a víno jako svou krev, která teče za odpuštění hříchů. Již tehdy věděl, že ho Jidáš zradí a Petr zapře. Po večeři všichni odešli do Getsemanské zahrady, kde se Kristus připravoval na smrt ukřižováním. Pod Jidášovým vedením přicházejí členové sanhedrínu, což byl nejvyšší správní orgán židovského lidu, a Ježíš je zajat. Tehdy přiznává, že je božím synem, což je považováno za rouhání. Pilát, místodržitel římské provincie Judei, neshledává během soudu na Kristovi žádnou vinu a navrhuje jeho propuštění na svobodu. Nakonec splní požadavek židovských náboženských představitelů a odsuzuje Ježíše k smrti. „Myje si však ruce“ na znamení, že na Ježíšově smrti nenese žádnou vinu.

Ježíše mučili, prošel strastiplnou cestou, tzv. křížovou, a společně se dvěma zločinci je ukřižován v Golgotě. Na jeho kříž byl umístěn nápis INRI (latinsky Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum, což znamená Ježíš Nazaretský, král židovský). Na Velký pátek Ježíš zemřel, přátelé sňali jeho tělo z kříže a uložili do hrobu vytesaného ve skále.

Kristovo zmrtvýchvstání

Po třech dnech od své smrti vstal Kristus z mrtvých, po čtyřiceti dnech se naposledy ukázal apoštolům v Jeruzalémě a na hoře Olivetské k nim pravil: „Jděte do celého světa, učte všechny národy, křtíte ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého – učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.“¹

Poté vstoupil na nebesa.

né množství dalších zvyků, z nichž jmenujme alespoň některé. Hospodyně musely např. ráno odnést smetlí za vesnici nebo za křížovatkou cest, aby se v domech nedržely blechy, někde se členové rodiny omývali rosou proti nemocem. Před uštknutím hadem, píchnutím vos a sršňů se snídal chléb s medem. Ten se v některých vesnicích házel i do studny, aby se v ní držela voda. Hospodář mohl mít také za úkol vykropit dům svěcenou vodou na věchýtku slámy, aby ochránil své obydlí před čarodějnicemi.

Velký pátek

V den ukřižování Ježíše Krista se držel velký smutek. V kostelích nehrála hudba, jen se četlo a zpívalo. Nesmělo se prát prádlo, protože by se nenamáčelo do vody, ale do Kristovy krve. Lidé rovněž věřili, že na Velký pátek se otevírají poklady. Místo s pokladem se mělo poznat podle modravého světýlka nebo kvetoucího kapradí. K získání pokladu však člověk potřeboval posvěcené vajíčko, kterým měl třikrát poklepat na zem či skálu, aby se otevřela. Na Velký pátek se také nesmělo orat, kopat a sázet. Projevovála se tak úcta k zemi, matce.

Bílá sobota

Den svěcení ohně před kostelem, kdy se doma uhasila všechna ohniště. Hospodyně pak před kostelem zapálila polínko a po následném posvěcení ohně knězem ho odnesla domů. Ohořelá polínka od kostela se také pokládala ve tvaru kříže kolem polí, aby rodila. Na Bílou sobotu se zvony „vrací z Říma“ a znovu se rozezní.

Velikonoční neděle (Boží hod velikonoční)

V tento den zmrtvýchvstání Ježíše Krista vrcholí velikonoční svátky a končí čtyřicet dní předcházejícího půstu. V kostele se provádělo svěcení pokrmů. Kousek svěceného jídla dostala i každá návštěva, aby byla hojnost ovoce, dobrá voda a plodnost zvířat. V některých rodinách rozdělával hospodář při nedělním obědě vařené vejce na tolik dílů, kolik bylo členů rodiny. Kdo by v tomto roce zabloudil, měl najít cestu domů. O Velikonoční neděli se nesmělo zametat, slát lůžkoviny, vynášet hnůj z chléva, mýt nádobí, šít nebo čistit boty.

Velikonoční pondělí

V tento den se uplatňuje známý zvyk s velikonoční pomlázkou z vrbového proutí, kdy s ní chlapci obcházejí děvčata a pomlázkou je „omlazují“. Odměnou jsou malovaná vajíčka.

Pašijový týden

Pašijový týden se slaví poslední týden před Velikonocemi a každý den byl spojován s pravidelnými předvelikonočními zvyky.

Modré pondělí a Žluté úterý

V těchto dnech se ve všech chalupách uklízelo. Po zimě, kterou každá rodina zdárně přestála, se tento úklid (často zvlhlých obydlí) stal každoroční nezbytností a měl zcela jistě vliv na zdraví lidí v následujícím roce.

Škaredá středa

V tuto dobu se nesměl nikdo mračit, aby se nemračil celý rok. (Nebylo by rozhodně od věci, kdyby se tento zvyk rozšířil po celé zemi a na všechny dny v týdnu!)

Zelený čtvrtek

Název dostal tento den od zelené barvy Olivetské hory, kde začalo Kristovo utrpení. Na Zelený čtvrtek se připravovalo jídlo ze zelené zeleniny nebo bylin (šťovík, špenát, mladá kopřiva atd.), aby byl člověk celý rok zdravý.

Po ranní mši umlkají všechny zvony v kostelích, tzv. „odlétají do Říma“. Také dobytku se odebíraly zvonce, aby nezvonil. Až do Bílé soboty bylo zvonění zvonů nahrazováno zvukem klapáček, hrkaček, řehtaček, valch a jiných jarních rámusidel. Od rána s nimi chodili chlapci, aby jejich zvukem vyhnali z domů všechno zlé, včetně myši a hmyzu, usazených přes zimu v lidských obydlích.

V různých krajích se dodržovalo nepřeber-

pokračování ze strany 8

Velikonoční symboly

V dřívějších dobách patřila k Velikonocům i nepřeborná řada symbolů, jimž byl lidmi přisuzován zvláštní význam, a proto se během svátků objevovaly v domácnostech. Uctívání symbolů tak zároveň vyjadřovalo touhy té či oné rodiny, její přání či nutné potřeby pro bezproblémový chod běžných dnů.

Mezi **symboly života**, zdraví a štěstí patřily např. zelený strom, zelená ratolest, červené jablko, plné vejce, svíce aj.

Za **symboly hojnosti**, plodnosti a bohatství byly považovány hrách, čočka, sušené ovoce, obilí, makovice, ořechy aj.

Velikonoční **symbolika** obsahovala i řadu prostředků **ochrany** lidí, dobytka, stavení a polí. Ochránit vás tak mohly chléb, česnek, cibule, sůl, med, trny, čaromocné byliny, svěcené větvičky, svěcené pokrmy či červená barva.

Existovaly však i **symboly smrti, zmaru a pohany**, mezi nimiž bychom našli vymlácenou slámu, prázdné skořápky, ulity hlemýždů, přelomené svíce či bílou barvu.

Snad nejvýznamnějším symbolem Velikonoc však dodnes zůstává velikonoční **pomlázka** z vrbového proutí, v některých nářečích zvaná také mrskačka, mrskut, šmigrust, šmekrust, tatar, žíla, binovačka, houdovačka, dynovačka, korbáč, šibák, šlehačka, švihačka, šibalka, hodovačka aj.

Slovo pomlázka pochází z původního názvu „omládka“. Vyšlehání spletenými vrbovými pruty mělo omladit, zachovat mládí, fyzickou svěžest a předat životadárnou sílu.

Velikonoční **beránek**, dnes rovněž oblíbený, představoval symbol čisté oběti a byl spojován s podobností Spasitele, tedy s Ježíšem Kristem. **Zajíček**, malíčké stvoření na zemi, ale moudřejší nad mudrce, se stal symbolem chudoby, skromnosti, pokory, ale také sebeobětování pro druhé.

Vajíčko představuje symbol plodnosti, úrody, stále se opakujícího života a vzkršení. Stalo se proto odměnou pro koledníky a předmětem zdobení. S vajíčkem vykonávali lidé i řadu magických úkonů a věřili v jejich kouzelnou moc. Vejce se koulelo např. na hřbetu krávy, aby byla silná, kladlo se do brázdy v poli, aby dalo bohatou úrodu, dávalo se mrtvým do hrobu jako obětní dar.

Velikonoční pečivo

Pečivo připravované o Velikonocích nese znaky předkřesťanské doby. Mělo by mít kulaté tvary, zlatavou barvu a lesklý povrch, jako by připomínalo vycházející slunce na obloze. Tradičně se peče ve tvaru ptáček, slepic, kuřátek či kohoutků, vytvářely se rovněž **točence** „dlouhého života“. Rozšířené jsou tzv. **jidáše**, které měly tvar různých figur a provazců. (Symbolizovaly provaz, s nímž si Jidáš po zradě Krista vzal svůj život.) V našich krajích jsou jistě nepostradatelné i velikonoční **mazance**.

Také s pečivem se pojí celá řada obřadů, a tak, milé hospodyňky, nezapomeňte s rukama zamoučenými od mazanců pohladit stromy ve vaší zahradě, aby dobře plodily.

Velikonoční pokrmy

Abyste správně velikonočně poobědvali, nezapomeňte si připravit něco zeleného, např. velikonoční nádivku z kopřiv. Na Domazličku byste si mohli pochutnat na pokrmu zvaném **klachtla**. Omytá vajíčka se uvaří ve skořápce v silném nálevu kmínu a soli, skořápky se pak naklepnou a nechají v nálevu odležet. Nebo máte spíše chuť na **pučálku**? Jedná se o hrách zalitý v ploché nádobě vlažnou vodou, který se nechává v teple dva dny napučet. Přebytná voda se slijí a třetí den vyraší klíčky. Hrách potom zprudka opečeme na lžici másla, na talíři osolíme, opepříme a získáme velice zdravý jarní pokrm.

Velikonoční pranostiky

Rovněž velikonoční počasí lidé pozorně sledovali a snažili se odhadnout další průběh roku, zejména ve vztahu k následující úrodě. Některé si proto připomeňme:

Je-li Zelený čtvrtek bílý, léto je teplé.

Velký pátek deštivý, celý rok je žiznivý.

Prší-li na Bílou sobotu, bude v létě nouze o vodu.

Na Velikonocce jasno, bude laciné maslo.

Prší-li v noci na Bílou sobotu, bude málo třešní.

Zdobení vajíček

Ať tedy bude, jaké bude počasí, dejme se do zdobení velikonočních vajíček. Můžeme je okrášlit voskem a následně obarvit barvou, koledníky nadchne i vajíčko polepené slámou, vajíčko obarvené s vyškrabávanými vzory, odvážnější a šikovnější mohou zvolit techniku leptání kyselinou mravenčí. Před barvením můžeme vajíčka ovázat gázou, pod kterou vložíme části drobných rostlin, vajíčkům sluší i odrátkování měkkým drátem pomocí kleštěček, zdobit lze papírem či textilem, krásné jsou na vajíčkách i přilepené korálky.

Pokud si chceme zároveň pohrát a užít si spoustu zábavy, můžeme zvolit metodu rozfukování tuše. Na obarvené vajíčko nakapeme tuš a tu pomocí brčka opatrně rozfukujeme po vajíčku. (Podotýkáme po vajíčku, rozfukování po bytě by mohlo mít neblahé následky.)

Dejte se proto do velikonočních příprav, pátrejme po vhodných symbolech pro naše domovy, pečme, vařme, připravujeme, obarvujeme vajíčka, tužme se jarně a pilně, abychom všechny zvyky našich předků zdárně stihli, pro dobrý průběh následujícího roku. Veselé Velikonocce!

Ilona Pluhařová

Zdroj: Šottnerová, D. Lidové tradice. Olomouc: Rubico, 2008, 253 s. ISBN 978-80-7346-096-9

¹ Šottnerová, D. Lidové tradice. Olomouc: Rubico, 2008, str. 32.

Velikonoční recepty**Vesnické jidáše**

Potřebujeme:

1 kg polohrubé mouky

150 g rostlinného tuku

lžičku soli

100 g cukru

2 žloutky

50 g droždí

½ a ¾ l mléka

Suroviny mísíme dohromady, přiléváme mléko a vypracujeme tužší těsto. Necháme ho vykynout, potom položíme část těsta na vál a vyválíme silnější váleček. Odkrajujeme stejné kousky a z nich válíme válečky přibližně 1 cm silné. Každý váleček stočíme do spirály nebo ho ohneme a každý konec stočíme ke středu. Nakonec pomastíme máslem, upečeme a vychladlé mažeme rozehřátým medem.

Podkrkonošský mazanec

Potřebujeme:

1 kg polohrubé mouky

100 g sádla, 100 g másla, 50 g rostlinného tuku

230 g cukru

2 lžičky soli

½ l mléka

4 vejce (do těsta jen žloutky)

2 lžice smetany

citrónovou kůru

80 g droždí

oříšky a rozinky dle chuti

Necháme vzejít droždí, prosejeme mouku, rozehřejeme tuky a oddělíme žloutky od bílků. Smícháme mouku s rozehřátými tuky, přidáváme cukr, sůl, mléko, žloutky, smetanu, citrónovou kůru a zamícháme. Potom nasypeme rozinky a oříšky, nakonec přilijeme vzešlé droždí. Vařečkou vymícháme hladké těsto, které necháme dvě hodiny kynout. Z těsta pak vypracujeme dva mazance, každý zvlášť položíme na pomastěný plech a necháme kynout další hodinu. Před vložením do předehřáté trouby potřebe oba mazance ušleháními bílky, střed mazanců nastříháme do tvaru kříže a pečeme při teplotě sto osmdesát stupňů přibližně 45–60 minut. Mazance potom necháme tzv. dojít ve vypnuté troubě.

(Poznámka pro začínající kuchtičky a kuchtičky – horký tuk nesmí přijít přímo na droždí, stejně tak by se neměla přímo s droždím mísit sůl, protože by nám těsto nevykynulo.)

Zprávy ze základní a mateřské školy

Díky jinému způsobu výuky k sobě žáci mají blíže

Projekt Growth Mindset a jeho pokračování

V podzimním vydání KL jste se mohli dočíst o zapojení některých pedagogů do projektu Growth Mindset. Nyní bychom vám rádi předali další informace o jeho pokračování. Učitelé zapojení v tomto projektu zkouší změnit výuku, jak ve svých třídách, tak i v některých předmětech. Nejvíce je to patrné na množství známek z písemných prací a kupříkladu nepsaní velkých čtvrtletních opakovacích prací. Je kladen důraz na různé způsoby procvičení daného učiva – poslechem od kantora, četbou v učebnici, pracovními listy, práce ve dvojicích, ve skupině. V hodinách pracujeme s chybou, žákovi je vysvětleno, že má právo na chybu, ale musí s ní dále umět pracovat. Dochází ke zpětné vazbě od žáků i od učitelů, kteří například píší slovní hodnocení ke známce. Žáci se hodnotí navzájem, ale také musí dokázat ohodnotit sami sebe. Žáci jsou součástí každé hodiny a jsou aktivní všichni, už nelze být pouze pasivním posluchačem. Díky jinému způsobu výuky k sobě žáci mají blíže, jsou k sobě ohleduplnější a celkové klima takové třídy je lepší. Žáci si dokážou vzájemně pomoci. Do výuky se snažíme zavádět více mezipředmětových ale i předmětových projektů. Například propojení českého jazyka, výtvarné výchovy a informatiky, dějepisné projekty na druhém stupni, nebo čeština s vlastivědou na prvním stupni. V rámci tohoto projektu vstupují do některých hodin mentorky, které sledují stanovené cíle. Do konce vznikla učitelská portfolia, kde učitelé dokládají své posuny v pedagogické práci. Žákům druhého stupně byly otevřeny dveře do „přestávkové třídy“, kde mají možnost o velké přestávce vypustit své emoce v rámci stanovených pravidel. Mají zde k dispozici různé společenské hry, mohou si zahrát fotbal. K tvorbě pravidel se mohla vyjádřit každá třída v rámci svých třídnických hodin a žakovský parlament, tak aby vše probíhalo ke spokojenosti všech zúčastněných.

Ukázka slovního hodnocení v 7. třídě (hodnocení spolužáky, sebehodnocení, hodnocení učitele)

Žáci dostali za úkol napsat krátké zamyšlení na téma „Blíží se Vánoce“. Jedná se o první zamyšlení, které žáci 7. třídy psali. Po prvním hrubém sepsání měl každý žák k dispozici jednoho konzultanta (spolužáka), který si práci přečetl a doplnil k ní své poznámky, poukázal na gramatické chyby. Po následné opravě byla práce předložena dvěma spolužákům, kteří ji měli ohodnotit. Poté reagoval na hodnocení spolužáků sám autor práce a poslední hodnocení bylo od učitele.

Práce žákyně 7. třídy

Vánoce, čas klidu, míru, rodinné sešlosti a atmosféry, kterou si jindy dopřát nemůžeme. Krajina je pokryta vrstvou sněhu, do kterého když spadnete, nic se vám nestane. Mráz zdobí okna svými květy. Maminky pečou cukroví, tatínkové přemýšlí jak velký a vysoký bude letošní stromek a děti už nedočkavě otvírají okýnka ve svých kalendářích... Trhy jsou přeplněné všelijakými ob-

chůdky, všude se nese vůně svařeného vína a skořice. Dvacátého třetího prosince se už nedočkavé děti ohlíží po stromku, který je nazdobený nejrůznějšími barevnými a blyštivými ozdobami. Maminky si už rozvrhují čas, aby stihly všechny potřebné věci. Začíná se stmívat a děti uléhají do svých postelí. Je dvanáct hodin večer. Všude je ticho a pomalu začíná sníh pokrývat střechy, silnice a cesty, jako kdyby je někdo zasypal moučkovým cukrem. Je ráno a nedočkavé děti se rozeběhly ke svým kalendářům pro poslední a finální dobrotu. Ve vzduchu je cítit, že jsou všichni napjatí a už chtějí, aby byl slyšet ten lehoulinký cinkot zvonečku. Aby čas uběhl rychleji, dívá se celá rodina na vánoční pohádky. Nastal večer a z kuchyně se line vůně bramborového salátu a kapra. Všichni usedají k večeři a začínou jíst. Dětem se div nezasekne kost v krku, jak pospíchají. Když jsou talíře sklizeny, uslyšíte cinkat „Ježíškův zvoneček“ děti vyběhnou ke stromku a oči jim září radostí... Po chvilce slyšíte radostné „jupí!“ a „jé!“ a trhání balíčků papírů.

Hodnocení spolužáků

1. Je to velmi dobrá práce, jsi skoro jako básník. :D
2. Je to dobrý, máš to lepší než já. :)

Vlastní hodnocení

Podle odezvy se mi to zřejmě povedlo víc, než jsem si myslela.

Hodnocení učitele

XY, napsala jsi hezké zamyšlení. Chválím, že jsi nezapomněla využít přirovnání a personifikaci. Zároveň by sis měla příště dát větší pozor na rozdělení textu do odstavců a interpunkci (chybí ti v některých souvětích čárky). Pěkná práce, jen tak dál.

Magda Hakenová, Kateřina Hyblerová,
Ivana Pekárková, Jana Hladíková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Mikulášská tradice očima aktérů nadílky z 9. třídy

Jaká je budoucnost mikulášské nadílky? Mají se děti návštěvy Mikuláše s čerty a anděly obávat? Podívejme se, co si o tom myslí devátáci z Kopidlna, kteří se sami ocitli v kůži hlavních aktérů této tradice v závěru minulého roku. A také za to schytili kritiku...

Mikulášská tradice je tradice, ve které přijde Mikuláš, čert a anděl. Mikuláš dává dětem sladkosti, pokud jsou děti hodné, a ve škole to platí stejně. Čerti můžou strašit děti, a pokud se děti bojí, tak u nich stojí anděl, kteří je ochrání. Nějaký rodič si stěžoval, že máme až moc strašidelné masky a že by se neměly používat gumové masky. Ale je to správné rozhodnutí? Zůstane tato tradice? Byli jsme moc strašidelní?

Já si myslím, že by gumové masky měly zůstat, protože je to jen jednou za rok a čert tam je z jednoho jediného důvodu, aby postrašil děti, které zlobí. A čím jsou strašidelnější masky, tím více tomu budou věřit. Já doufám, že tato tradice zůstane, protože si myslím, že je to dost zajímavý svátek, kde se děti bojí a radují ze sladkostí zároveň. Samozřejmě se všechno musí brát s mírou. Existuje domluva, při které paní učitelky rozhodují, kolik čertů půjde mezi děti, aby se nebály. Zdálo se mně, že děti ani moc nebrečely, a dokonce nám i mávaly.

Mé finální rozhodnutí zní, že bychom měli zachovat tuto tradici i s gumovou maskou, ale brát to s mírou a respektovat, že když se dítě velice bojí, tak ho čerti přestanou strašit a trochu zmírní. Doufám, že tato tradice zůstane nadále i v naší škole, ale chápu, že to může být dost strašidelné. Já jsem se bál, když jsem byl mladší, ale je to jen jednou za rok a je to dost krátká záležitost, takže si myslím, že se to dá vydržet.

Jakub Rejmont, 9. třída

Co si myslím o Mikuláši? Osobně si myslím, že je tato tradice dobrá, jak pro zábavu, tak i na to, aby se děti naučily ovládat strach. V dnešní době už to lidé mladšího věku dělat nechťejí, ale je to škoda, protože většina rodičů by určitě chtěla, aby mikulášská družina přišla k nim domů, a ne aby byla jen ve školce či ve škole. Tradice by se mohla udržet i nadále, ale to by se pro to muselo také něco dělat.

A jaké jsou masky? Čerti by měli mít nějakou masku. Určitě by měla být podle mého strašidelná. Nejde o to, jestli jsou jejich masky hnusné, ale o to, jak se k dětem čerti chovají, jestli jsou hodní, anebo zlí. Mikuláš by měl být také zakrytý, aby ho většina dětí nepoznala. Andělé jsou normální, bez masky.

Jestliže si nějaká paní stěžovala na to, jak čerti vypadali, tak je to dle mého ubohé.

A ještě ke všemu stížnost i na Mikuláše. Děti ani moc neplakaly a čerti byli klidní, některé děti si s čerty i povídaly. Pravda je jen, že výzdoba školy obrázky čertů byla trochu drsná, ale byla na 2. stupni.

Zuzana Bubeníková, 9. třída

Dne 5. 12. 2018 jsem si vyzkoušela roli Mikuláše. Povím vám, není to žádná hračka postavit se před brečící děti, které na vás koukají. Připadalo mi, že se spíše bojí mě než čertů. Den poté si přišla stěžovat jedna maminka, že naše masky byly hrozné. Ale proč si přišla stěžovat zrovna na nás? Minulí čerti byli podle mě strašidelnější. Ale její názor jí nehodlám vyvracet. Někomu se to líbilo a někomu ne. Myslím si, že se tato tradice neudrží. Dnes si dělají děti srandičky i z čertů. Podle mého názoru jde jen o to, dostat sladké, a nic více. Přirovnám to třeba k Vánocům. Děti se spíše těší na dárky než na rodinnou pohodučku. Dnešní generace zapomíná, co je smyslem těchto svátků.

Tento svátek v České republice brzy zanikne. Už teď se v naší vesnici rozmýšlelo,

jestli bude vůbec chodit Mikuláš. Dnes jsou populární krampusácké masky, kterých se bojí i dospělý člověk. V jednom článku jsem se dozvěděla, že dítě, a dokonce i dospělý člověk z těchto masek může mít i doživotní trauma. Dnes se dětem dokonce dávají i telefony jako mikulášská nadílka. Dříve bylo trochu sladkého a většinou pomeranč. Duch svátku pomalu mizí, až za chvíli vymizí, jak Mikuláš, tak i jiné svátky.

Podle názoru žáků deváté třídy jsme byli hodní a chovali jsme se ukázkově. Dá se říci, že mě to až rozčílilo, když jsme se dozvěděli tuto stížnost. Sami jsme si sehnali masky, kostýmy, připravovali jsme se i ve volném čase. A někdo přijde s tím, že jsme byli šerední. Naše třída se jako parta moc nechová, ale jak jde o nějakou akci nebo zastávání se ostatních, tak jsme vážně vždycky zajedno. Umíme se obhájit. A proto za naši třídu říkám, že jsme spokojeni s touto naší akcí. Byli jsme ukázkoví čerti a andělé, i když Mikuláš vypadal trochu strašidelněji, tak to byl ukázkový Mikuláš. V této době není lehké se postavit před vysmívající se děti, které vás neustále vyrušují při proslovu, neustále se vám smějí. Chce to odvalu a překonat strach z trémy. A my, devátáci, jsme to jako celek dokázali.

Šarlota Hnízdilová, 9. třída

Myslím, že dnešní Mikuláš se liší od minulosti. Má současná doba dopad na tuto tradici? V dnešní populaci se tato tradice stále dodržuje, ale i přesto mají některé osoby výhrady. Říkají, že za nich to bylo jiné, že čerti nebyli tak děsiví, a jiné klasické přepovědky a narážky na naši generaci. Bohužel my za to nemůžeme a to by si lidé měli uvědomit. Občas si myslím, že jim záleží na vzhledu (především čertů), a ne na tradici samotné, protože čerti byli děsiví vždy. Každé dítě se čertů bojí a nezávisí na jejich vzhledu, ale především na chování. Proto si myslím, že tato tradice jde s dobou.

Já jsem byla dne 5. 12. 2018 čert. Myslím, že masky byly povedené a ne moc děsivé, ale pravděpodobně proto, že vím, že nejsou pravé. Některé děti se bály i mne, a to jsem nebyla namalovaná, a jiné děti se naopak nebály vůbec. Byli jsme také milí, a ne zlí, neřvali jsme, nemlátili do zdi a nedupali jsme. Byli jsme spíše klidní čerti a děti jsme se snažili uklidnit.

Takže podle mne tato tradice bude ještě dlouho, jen s malými, ale ne zásadními změnami. Jestli ale vymizí, bude to důsledek všech lidí, a ne pouze Mikuláše, čertů a andělů. Bude to především chyba společnosti jako celku.

Tereza Svárovská, 9. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Takhle my si žijeme ve 4. třídě...

Jsme holky a kluci ze 4. třídy. Ve škole spolu prožíváme každý den docela hodně času a jsme prima parta. V letošním školním roce už máme devět předmětů a učení je někdy opravdu dost a dost. Ale paní učitelka nám hodně pomáhá a procvičuje s námi. Říká, že když se něco nepovede, vždy je další šance to zkusit znovu. A jak si tedy žijeme...

„Často si povídáme v kroužku. Třeba o tom, jakou máme náladu, jaký jsme prožili víkend nebo co se budeme učit. Myslím, že nás baví přírodověda, ale zase nám nejde vlastivěda. Nějak ji zvládneme a postupně si vše dostaneme do hlavy. Každý den se zasmějeme, protože jsme veselá třída.“ (Kiki S.)

„Od první do třetí třídy to bylo jednodušší. Teď je učení těžší, ale je to na nás, jak se k tomu postavíme. Mám rád matematiku, na češtinu s vlastivědou se musím víc učit. Hodně si pomáháme, když pracujeme ve skupině.“ (Patrik Š.)

„Do školy chodím ráda, ale někdy se mi nechce. A také se těším na kamarády, protože o přestávkách hrajeme hry. I při hodině se učíme tak, že je to zábava. Vyrobili jsme si

hry na procvičování. Mám ráda matematiku a hudební výchovu. Chodím na kroužek kórkování.“ (Adélka L.)

„Nejvíce se mi líbí výtvarka, protože ráda kreslím. A také tělocvik, byli jsme bruslit a chodíme do velké haly, kde soutěžíme a hrajeme vybíjenou. Nebaví mě vlastivěda. Je toho hodně, protože se učíme o krajích naší republiky. Pravda je, že bychom to měli vědět, tak se budu snažit. Ve všech předmětech si můžeme procvičovat na pracovních listech a to nám pomáhá.“ (Lucka S.)

„Asi mě baví čeština. Matematika je těžší, ale docela to jde. Když něco nevíme, můžeme se poradit s kamarádem v lavici nebo ve skupině. Paní učitelka je přísná, ale super.“ (Páťa B.)

„Baví mě škola. Jsem ráda, když jsme všichni spolu a když se všichni smějeme. Učení mi jde trochu hůř, ale snažím se. Líbí se mi, že hrajeme hry, chodíme do knihovny nebo na besedy, a tak se vlastně učíme. Můžu chodit do hodně kroužků. Chtěla bych se školou jet do zoo.“ (Natálka Š.)

Zvídálkové ze 4. třídy, tř. uč. J. Koutníková

Strom síly nebeské

*Sto let tu stojí
Náš národní strom, lípa.
A teď tu máme monument stromů dvojitý.
Svémi větvemi ve větru se hýbá.*

*Za dob tatíčka Masaryka
vysadil se první strom.
Svobodě nám to odemyká.
Ne však na dlouho. Co je v tom?*

*Válka. Pak druhá republika odzvonila.
Nastává třetí republika.
Poté doba k socialismu dospěla.
V každém městě byla fabrika.*

*Klíči jsme zvonili.
Nastává Československá federativní republika.
Ta též nevydržela dlouze.
Dostává se k nám zahraniční kosmetika.*

*Po roce je tu Česká a Slovenská Federativní Republika.
Ta též nevydržela dlouze.
Rozdělili jsme se, jak prý doporučila statistika.*

*Po pětadvaceti letech České republiky.
Lidé nevědí, co je to vlastenectví.
Nezajímá je tím vzniklá svoboda, mají jiné nároky.
Na úkor republiky dělají zlatokopectví.*

*My zasadili jsme další strom.
Protože sto let slavíme naší svobody,
a kdo to nevidí, ať vezme ho hrom.
Nebo ať smočí hlavu do vody.*

*Snad se mu rozsvítí.
Svoboda naší Země
za srdce ho chytí.
Sto let slávy už je ve mně.*

*A ty stromy porostou,
až k nebesům.
Naše síly vyrostou
a my pomůžeme nadechnout pralesům.*

Petra Albrechtová za pomoci syna Eduarda A.

Projekt MAP II. na území ORP Jičín

Na území obvodu obce s rozšířenou působností Jičín je celkem 43 škol, z nichž se 42 zapojilo do projektu MAP. ZŠ a MŠ Kopidlno patří k zapojeným školám již od jeho počátku, od října 2015 svojí účastí v MAP I. (místní akční plán rozvoje vzdělávání) a od 1. 12. 2018 i v jeho pokračování MAP II.

Projekt bude ukončen 31. 5. 2022. Jeho smyslem je rozvoj vzdělávání. Projekt podporuje a napomáhá ke zvýšení kvality vzdělávání a ře-

šení místních problémů a potřeb pro ZŠ a MŠ v daném území. Zahrnuje oblasti včasné péče, témata předškolního a základního vzdělávání a také zájmového a neformálního vzdělávání. Realizátorem projektu MAP II. pro ORP Jičín je nezisková organizace typu místní akční skupiny (MAS) Otevřené zahrady Jičínka, z. s., (OZJ), která nese zodpovědnost za realizaci projektu v souladu s žádostí o podporu. Projekt financuje MŠMT a Evropský sociální fond.

Akce MAP jsou určené pro veřejnost, ale i pro pedagogy. V Jičíně probíhají setkání s PhDr. Lidmilou Pekařovou, která je lektorkou s dlouholetou praxí v klinické psychologii a přednáškových aktivitách pro pedagogy a širokou veřejnost. Na svoje semináře přináší zábavnou formou zajímavé, a hlavně praktické rady a postřehy nejen pro efektivnější rodičovství.

Pavel Berný, Jana Hladíková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Sdružení rodičů v roce 2018

Výbor Sdružení rodičů a přátel školy, složený ze zástupců rodičů jednotlivých tříd, se v roce 2018 scházel jednou za měsíc. Z finančního příspěvku rodičů 150 Kč v ZŠ a 100 Kč v MŠ hradil výbor žákům školy jízdné na akce školy, poskytl příspěvek na lyžařský kurz, odměny za reprezentaci a sběrové dny.

Sdružení získalo dotaci 12 000 Kč z prostředků města Kopidlno. Tuto dotaci využilo sdružení při organizaci Dětského dne na fotbalovém hřišti k proplacení agentury Vosa, která uspořádala zábavný program pro děti. V dubnu pořádalo sdružení jarní zábavu v hospůdce Na Radnici. Ve spolupráci s žáky

9. třídy zrealizovalo sdružení Dětský den. SRPŠ přispělo na šerpy pro prvňáky, kteří se účastnili projektu Pasování na čtenáře ve spolupráci s knihovnou Kopidlno. Příspěvek dostali žáci ZŠ a MŠ na školní výlety.

Žáci školy se zúčastnili pod vedením SRPŠ vystoupení na předvánočních akcích KVC Mikulášská nadílka v KVC, průvod městem a zpívání při rozsvěcení vánočního stromu a vytvořili živý betlém. V závěru kalendářního roku se uskutečnila v hospůdce Na Radnici zábava pro dospělé a bývalé žáky školy.

*Ivana Michálová,
předsedkyně výboru SRPŠ*

Třetáci mají svůj časopis

Žáci třetí třídy se na počátku školního roku rozhodli začít vydávat svůj třídní časopis. Od září do listopadu třetáci shromažďovali příspěvky do časopisu a počátkem září vydali první číslo. Časopis obsahoval krátké články doplněné obrázky dětí, vtipy, básně, křížovku a další příspěvky. Časopis byl vydán třetí třídou v nákladu 45 kusů a byl věnován do všech tříd školy a pedagogům do sborovny 1. i 2. stupně.

Druhé číslo časopisu třetáci připravují k vydání na březen tohoto roku a poslední, třetí číslo tohoto školního roku, plánují na červen 2019. Třetáci chtějí vydávat svůj časopis i v budoucím školním roce ve stejné periodě, tzn. třikrát během školního roku, v prosinci, v březnu a v červnu.

Hana Zýková, třídní učitelka

Premiéra v roli dýdžeje na zábavě SRPŠ

Zábava Sdružení rodičů a přátel školy se konala 7. 12. 2018 v hospůdce Na Radnici v Kopidlně. Pro mě to byla první příležitost vyzkoušet si roli dýdžeje (DJ) a vybírat písničky pro dospělé. Musím říci, že to bylo o něco málo těžší než pro děti stejného nebo mladšího věku, než jsem já. Dospělí účastníci zábavy ale chápali, že jsem jiná generace než oni, takže mně názvy písniček nadiktovali nebo jsem si je tzv. na místě vygoogloval. Většinu písniček jsem však měl připravených. A musím říci, že jsem se trefil do většiny jejich oblíbených.

Dospělí se nebáli tancovat na nějaké modernější písničky, což se mi moc líbilo. Zazněly tam písničky pomalé, rychlé, ale

také písničky latinskoamerické, nebo dokonce brazilské. Probíhaly také dvě taneční soutěže. Velmi oblíbená židličkovaná a soutěž tancování v páru. Hrál jsem také písničky na přání, které většinou hosté psali na lístek, kam se píše útrata. Párkrát jsem si také zatancoval na nějakou pomalejší písničku. Z mého pohledu se všichni hosté bavili dobře a tancovali až do pozdních hodin.

Závěrem chci poděkovat hostům, že brali ohled na moji premiéru a na můj věk. Doufám, že si budu moc ještě někdy roli dýdžeje zopakovat.

Petr Schlesinger

Šípková Růženka ve školní družince

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem dětem za zážitek z operky Šípková Růženka. Zazpívaly ji hned třikrát v sále KVC. Pro veřejnost dne 5. prosince a pro mateřskou školu a 1. stupeň základní školy 6. prosince. Měla jsem trochu obavy, zda je nerozhodí čerti. Nerozhodili, děti zpívaly moc pěkně. Všich-

ni jsme se nad jejich krásnými hlásky usmívali. Bylo vidět, že je to baví a že se poctivě připravovaly. Atmosféru podtrhly nádherné kostýmy od rodičů a malované kulisy dětí. Děkuji všem rodičům i prarodičům za jejich podporu.

Ilona Komárková

Besedy o (kyber)šikaně přináší rodičům užitečné informace

V pondělí 10. prosince 2018 proběhla druhá beseda pro rodiče na téma Moderní a bezpečná škola bez (kyber)šikany. Přednáška byla velmi přínosná hlavně rodičům, kteří se dozvěděli, jak komunikovat se svým dítětem na téma šikana a kyberšikana a jak poznají, že jejich dítě může být obětí šikanování. Dále získali cenné rady, jak mít přehled o tom, jaké stránky jejich dítě navštěvuje na internetu. V závěru se dozvěděli o různých možnostech, na koho se obrátit při řešení různých typů rizikového chování.

Děkujeme zúčastněným rodičům za jejich zájem. Věřím, že příští besedy z projektu Bezpečné klima, kterou škola pořádá zdarma, ve spolupráci se sdružením Semiramis, navštíví více rodičů. Těším se na váš zájem.

(5. 3. proběhla beseda Pojďme se podívat na svět očima dětí – vývojová psychologie v praxi, 14. 5. 2019 nás čeká beseda Mamí, tatí, mám problém a nevím, co s ním.)

*Barbora Olejarčíková,
školní metodička prevence*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Na horách se sešla velice dobrá parta

V termínu od 2. do 8. února 2019 se uskutečnil lyžařský výchovně-výcvikový kurz v Příchovicích, který pořádala naše základní škola. V letošním školním roce byl o lyžařský kurz velký zájem a neměli jsme žádný problém zaplnit kapacitu Jičínské chaty. Někteří žáci jeli po několikáté, ale měli jsme i zcela nové účastníky zájezdu.

V sobotu po příjezdu a ubytování nás čekala již tradičně procházka do Rejdic, abychom cestou zjistili sněhové podmínky v lyžařském areálu U Čápa a cenu permanentky za lyžování. Cena naštěstí zůstala stejná. Žáci se přijeli naučit jezdit na lyžích či snowboardu, ale převážná část už pouze zdokonalovala svůj styl. Všichni máme radost ze sebelepších pokroků, například jízdy s hůlkami, kterou někteří dosud odmítali, sjetí kopce bezpečně, i přesto, že na lyžích/snowboardu stáli poprvé. Lyžujeme čtyři dny ze sedmi a jeden den máme odpočinkový. Odpočinkový znamená, že nelyžujeme. Během tohoto dne jsme dopoledne uspořádali sněhovou koulovačku a odpoledne jsme vyrazili na procházku na rozhlednu Štěpánka.

I letos jsme měli den bez mobilů, kdy žáci jeden den po snídani odevzdali mobilní telefon a celý den bez něj vydrželi. Po večeri mají žáci možnost kolektivních her, společné zábavy nebo odpočinku. Jeden večer jsme uspořádali soutěž o nejlepší vtip. Účast byla dobrovolná, přihlásilo se jen málo žáků, kteří vyprávěli vtipy všem ostatním, ale zasmáli se úplně všichni. Opravdu nás překvapilo, čeho jsou někteří žáci schopni, a chválíme je za jejich bezvadný přístup. Žáci si také připravili soutěže a přivítání „nováčků“, které probíhalo závěrečný večer po předávání diplomů a zhodnocení celého kurzu.

Trochu jsme pozměnili hodnocení úklu jednotlivých pokojů, tak aby každý měl možnost získat nějakou odměnu. Hodnoceno bylo procenty a každý den se vybíral ten nejlépe uklizený pokoj (ten získal 100 %) a 100 % mohlo mít klidně více pokojů. Poslední den mělo plných 100 % pět pokojů. Jinak se na horách sešla velice dobrá parta a bez větších problémů celý týden zvládla na jedničku.

Mgr. Magda Hakenová

Vánoční návštěva Polska, již podruhé s projektem Tu a tam kamarády mám

17. prosince odjela skupina českých dětí ze základní školy v Kopidlně na druhou návštěvu do Polska, kde během tří dnů zažily jejich vánoční atmosféru. První den společně bruslily na jejich kluzišti v areálu OSiR Swidnica a večer zhlédly kouzelnické představení, do kterého byly také zapojeny. Další den je čekala návštěva starého mlýna v Siedlimowici, kde na vlastní oči viděly, jak se již téměř 300 let mele mouka. Další kroky směřovaly na vánoční trhy do Svidnice, tam si děti zakoupily drobné upomínkové předměty. Zbytek dne probíhal ve škole ve Witoszowě Dolním, zde společnými silami

probíhala příprava k vánoční večeři, výroba vánočních ozdob, strojení stromečku i nácvik divadelního představení. K večeru pak všichni zasedli ke štědrovečerní večeři, při které zazněly polské i české koledy. Poslední den je čekal výlet do Muzea železnic a projížďka parním vlakem v Jaworzyně Slaské. Plní nových zážitků i kontaktů na nové kamarády odjížděli všichni spokojeně domů a už teď se těší na třetí setkání, které proběhne v dubnu u nás v Kopidlně.

Ivana Pekárková, Kateřina Hyblerová,
Magda Hakenová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Vánoční jarmark 5. A

V září se naše třída dozvěděla, že jsme se zapojili do projektu k finanční gramotnosti ve spolupráci s Českou spořitelnou. Vydali jsme se tedy do Jičína na jejich pobočku, kde jsme si prohlédli Spořitelnu a všechna její zákoutí. Podepsali jsme smlouvu na naši nově vzniklou firmu Dobrůtky v pohodě a s půjčkou 3 tisíce korun odjeli domů. Následující den jsme si ve třídě zvolili ředitele firmy a marketingu, účetní a kreativce a začalo se pracovat na logu a celé prodejní strategii.

Dopředu jsme věděli, že za vydělané peníze chceme jet na vícedenní společný pobyt na Ostružno. Pomalu začaly vznikat krásné výrobky i unikátní originální výtvořky.

Prosinec se blížil a my měli před sebou ještě pečení cukroví, na které jsme si pozvali na pomoc rodiče. Všechny dobrůtky a výrobky byly připraveny a krásně zabaleny a mohly se začít převážet do kopidlenké spořitelny, kde už byly postaveny stánky a vše připraveno k zahájení našeho vánočního jarmarku.

Venku se grilovala vepřová kýta, kluci vyvolávali naučená hesla a davy lidí proudily a nakupovaly, aby podpořily naši firmu. Nikdo neodcházel s prázdnou, však bylo z čeho vybírat. Krásné svíčky, krabičky s cukrovím, ozdobičky z oříšků, lodičky se svíčkami, vlastnoručně vyrobené hrnečky s medem, vietnamské masové závitky a jiné. V průběhu jarmarku proběhla i dražba vánočního dortu, který si koupil pan ředitel naší školy a následně nám ho věnoval.

Celý jarmark byl brán jako krásné pozastavení se při vánočním shonu. Velké poděkování patří rodičům, protože se velkou mírou podíleli na sponzorování celé akce.

Ivana Pekárková, třídní učitelka

Soutěž Žákovského parlamentu o slavnostně prostřený stůl a o nejlepší chlebiček

Dne 20. prosince 2018 Žákovský parlament uspořádal soutěž pro jednu dvojici z každé třídy. Soutěžili žáci od třetí do deváté třídy. Na přípravu si měli donést potřebné věci z domova, jen chlebičkovou věku a bramborový salát obdržela každá dvojice. Soutěž probíhala po dobu dvou vyučujících hodin. Všichni pilně pracovali a pomáhali si. O umístění hlasovali zástupci parlamentu a učitelé.

Bylo velice těžké vybrat tři místa, proto-

že všechny chlebičky vypadaly originálně na krásně prostřených stolech. Na první pohled na sebe upozornil chlebiček ve tvaru boty nebo ubrousky jako labuť. Bylo vidět, že si soutěžící s přípravou dali velkou práci. Nejlepší chlebiček vyhrála 8. třída, na druhém místě se umístila 3. třída a na třetím místě skončili žáci 6. třídy. Akce se všem líbila, protože výhrou za první místo byl dort.

Zástupci Žákovského parlamentu

(Před)školák a jeho řeč

Člověk má vrozenou schopnost naučit se mluvit a již od dětství se potřejuje dorozumívat se svým okolím. Pro vývoj řeči je velmi důležité období mezi čtvrtým a šestým rokem. Dítě pobýtem v rodinném prostředí i v mateřské škole rozvíjí slovní zásobu a zdokonaluje obsahovou stránku řeči i výslovnost. V šesti letech by měla být řeč dítěte plně vyzrálá, aby i jeho vstup do základní školy byl přirozený a bezproblémový. K tomu mohou pomoci nejen rodiče, ale i další dospělí v nejbližším okolí dítěte tím, že se pokusí řídit několika zásadami:

- být pro dítě správný mluvní vzor (nešíšlat, nekomolit slova)
- uplatňovat klidné tempo řeči
- výrazně, avšak ne přehnaně modulovat řeč
- vést ke správnému artikulačnímu procvičování
- číst pohádky a příběhy
- rozvíjet vyprávění o zážitcích
- přiměřeně komentovat činnosti, které dítě vykonává
- nevynucovat chuť k mluvení, ale pozitivně motivovat
- v případě problémů vyhledat pomoc logopeda

Podaří-li se pro dítě vytvořit tzv. „klidné mluvicí prostředí“ (tedy prostředí, kde si spolu všichni přirozeně povídají, vnímají se, odpovídají na zvědavé dětské otázky, vytváří klidnou atmosféru domova), je velký předpoklad pro jeho zdravý a úspěšný vývoj řeči a tím i zapojení do procesu komunikace.

Jitka Koutníková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Každý plaváček získal mokré vysvědčení s omalovánkou

V září do pohádky

Školní rok v mateřské škole tradičně zahájili předškoláci výletem na každoroční festival Jičín – město pohádky. Užili si tam spoustu zábavy. Zavítali na divadelní představení, pohádkovou výstavu i dílničky. Nesmělo chybět ani svezení pohádkovým vláčkem.

Mladší děti nasály pohádkovou atmosféru výletem na hrad a zámek Staré Hradky. Navštívily prohlídkový okruh Hradní pohádková půda, novinku roku 2018 – Zdravosvět a Dračí království. Pár odvážlivců se dokonce naučilo létat na koštěti, samozřejmě pod vedením zkušené čarodějnice. Odměnou dětem bylo objevení pokladu dračího krále.

Plavecký výcvik

Děti z Mateřské školy Kopidlno se od listopadu do konce ledna zúčastnily plaveckého výcviku. Každý týden jezdily do plaveckého bazénu v Jičíně, kde absolvovaly 10 lekcí plavání. Dětem se věnovaly vyškolené instruktorky. Ty si děti rozdělily do dvou družstev. Děti se učily správně dýchat pod vodou, splývat, hrály hry, chodily do páry a otužovaly se. Po plaveckém výcviku si děti mohly v bazénu pohrát s hračkami ve vodě. Každý plaváček obdržel za absolvování výcviku „mokrý vysvědčení s omalovánkou“. Děti se na každou lekci plavání těšily.

Výlet do Dinoparku

Dne 13. listopadu děti z Mateřské školy Kopidlno jely na výlet do Dinoparku v Liberci. Mnoho jich bylo v Dinoparku poprvé, některé už věděly, co je čeká. Nejprve prošly expozice dinosaurů, poté prales s bouřkou a opravdovým deštěm. Děti navštívily i 4D kino s krátkou projekcí filmů. V Dinoparku si děti mohly pohrát na hřišti, kde byly skluzavky, houpačky, prolézačky. Výlet se dětem velmi líbil a každý si odvezl domů malý dáreček.

Vánoční jarmark

Již od září se děti pilně připravovaly a moc těšily na Vánoční jarmark, který se konal 14. prosince 2018 na zahradě mateřské školy. Byl také spojen s předvánočním pěveckým vystoupením. Děti s pomocí učitelky vyráběly svíčky z keramiky, zvířátkové kolíčky, také sušily jablíčka na křížaly a bylinky do vonných pytlíčků, které za symbolickou cenu byly na prodej. Za tento malý, ale milý výdělek budou děti v letních měsících pozvány do cukrárny na zmrzlinu.

Lyžařská školička

První únorový týden tráví děti z mateřské školy na lyžařském výcviku ve Ski areálu Kozáků u Semil. Pod vedením zkušených instruktorů si děti osvojí alespoň začátky jízdy na lyžích. Děti jsou rozděleny do skupinek podle zdatnosti, na svahu se spolu navzájem potkávají a radují ze zážitku.

Kolektiv MŠ

Zprávy ze zahradnické školy

Historie zahradnické školy v Kopidlně (2. část)

Tablo absolventů Městské školy zahradnické z roku 1934.

Založením zahradnické školy v Chrudimi 1. listopadu 1892 byla zahájena dlouhá tradice zahradnického školství naší školy. Tato škola byla nejprve organizačně spojena se zimní a střední hospodářskou školou, v r. 1908 se však osamostatnila pod názvem Městská škola zahradnická (první zahradnická škola s právem veřejnosti) a působila takto až do roku 1944. Podmínkou přijetí do této školy bylo stáří 14 let, vysvědčení z obecné či měšťanské školy a revers, že rodiče budou žáka na své útraty vydržovat.

Zastavme se chvíli nad školstvím té doby. Mnohé nám napoví výňatek ze stanov školy: Účelem městské zahradnické školy v Chrudimi jest, aby těm, kdož působiti chtějí jako samostatní zahradníci a ovocnáři, zjedнала potřebných vědomostí theoretických a praktických, jichž potřeba je k samostatné působnosti.

Škola má nahraditi tříletou dobu učení v závodech zahradnických, má však posky-

nouti možnost nejen zámožným, ale také chudým rodinám, by jich synům, kteří se chtějí zahradnictví neb ovocnictví věnovati, dostalo se dokonalejšího vzdělání, než jak toho pouhým vyučením v závodech zahradnických možno jest.

Celé vyučování trvá 2 roky čili 4 pololetí bez prázdnin a jest theoretické a praktické. V pololetích zimních, která počínají 1. říjnem a trvají do 15. února, věnuje se theoretickému vyučování 28 hodin týdně, ostatní čas se věnuje výkonům praktickým. V pololetích letních, která trvají od 15. února do 15. července, věnuje se theoretickému vzdělání 14 hodin týdně, ostatní čas věnuje se praktickému vyučování. (Učilo se 6 dní v týdnu. – pozn. autora)

Vyučování praktické řídí odborný učitel zahradnictví, jemuž přidělen je zahradník městských ovocných školek. Vyučování to-muto věnuje se veškerý zbývající čas po vyučování theoretickém. Doba od 15. července

až do 1. října věnována jest výhradně vyučování praktickému. Žáci vykonávají postupně práce ve školkách, vinicích, zelinářské a květinářské zahradě a veřejných sadech.

Školné za veškeré vyučování theoretické a praktické činí ročně 40 K, chudí žáci však mohou být od placení školného osvobozeni.

Učitelstvo sestává ze 2 řádných učitelů: 1. učitele předmětů odborných, 2. učitele všeobecně vzdělávacích předmětů. Mimo to mimořádného učitele náboženství a zahradařníka.

Do 1. ročníku nastoupilo 8 žáků, na konci 2. ročníku obdrželi vysvědčení na odchodnou, tzv. absolutorium. Pokud absolvent vyhověl obecným zákonným požadavkům, mohl si po prokázání jednoleté služby v zahradnictví zřídit a samostatně provozovat živnost zahradnickou. Ve škole se vyučovaly předměty např.: náboženství (od r. 1918 nahrazeno mravoukou a občanskou naukou), čeština, počty, měřictví, zeměpis, krasopis, kreslení, chemie (lučba), fyzika (silozpyt), botanika, fyziologie rostlin, zoologie, ovocnictví, zužitkování ovoce, vinařství, krasosadnictví (později sadovnictví a pěstování ozdobných keřů, rýsování plánů zahrad), zelinářství, semenářství, praxe ve školce, rozpravy (rétorika), v r. 1917 přibývá květinářství, choroby rostlin, účetnictví, tělověda a zdravotvěda, ve třicátých letech se vyučoval i nerostopis, nauka o povětrnosti, sklepní hospodářství, polní hospodářství, němčina nebo francouzština. Zajímavá je stupnice hodnocení z té doby. Povšimněte si hodnocených kategorií a slovního vyjádření jednotlivých známek.

Po 2. světové válce byla škola přejmenována. Ovocnicko-zahradnická škola působila v Chrudimi od roku 1945 a tato škola byla v roce 1948 přestěhována do Kopidlny, kde začínala v září 1. ročníkem. Druhý ročník v Chrudimi ještě dostudoval. Tím se po 56 letech cesta zahradnického školství v Chrudimi uzavřela. Ale neskončila. Pokračuje dosud u nás v Kopidlně, a to již 70 let.

Ludmila Šulcová,
zástupkyně ředitelky školy

	1	2	3	4	5
Chování	vzorné	chvalitebné	zákonné	méně zákonné	nezákonné
Pilnost	vytrvalá	náležitá	dostatečná	nestálá	nepatrná
Prospěch	výborný	chvalitebný	dobrý	dostatečný	nedostatečný
Úprava písemných prací	velmi úhledná	úhledná	méně úhledná	neúhledná	nedbalá

Zprávy ze zahradnické školy

Bylo to super, nikdo si nic nezlomil

Lyžařský kurz 2019

Na lyžařský kurz se naše škola vydala hned po vánočních prázdninách. Takže jsme měli týden volna navíc. Což bylo skvělé. Pokud jde o náš doprovod, tak s námi jel pan učitel Tomáš Hásek, paní učitelka Dana Benešová a paní učitelka Naděžda Novotná.

Naše cesta začala jak jinak než v Kopidlně na náměstí, kde se shromáždila většina lyžařů. Ostatní se k nám přidávali po cestě. Cesta ubíhala rychle a asi v půl jedné autobus dojel do cíle, do horského městečka Vysokého nad Jizerou k penzionu Rebelka, který se stal po 6 dní naším útočištěm.

S ubytováním jsem byla celkem spokojená. V pokoji bylo teplo, postel byla měkká a jídlo se taky dalo sníst. Plusem bylo, že pokoj měl vlastní koupelnu, a minusem, že z osmi zásuvek fungovaly jenom dvě.

Druhý den ráno jsme se po vydatné snídani vydali ke sjezdovce jménem Větrov, kde si nás učitelé rozdělili do dvou družstev na berušky a brouky. Nejprve jsme jezdili na kratším, již už zmíněném Větrově, a pak nastal přesun na prudší a delší Šachty. V poledne jsme se s prázdnými žaludky vrátili na oběd a ve dvě hodiny jsme se plní sil a energie vydali zpět

na sjezdovku. Kolem čtvrté hodiny se naše skupina vrátila zpět na chatu. Do večere jsme měli volno a každý den byly přednášky.

Třetí den na lyžích jsme takřka všichni byli už unavení a vše nás bolelo, takže někdo si dal pauzu, někdo šel zpátky na svah a někdo šel na běžky.

Čtvrtý den nám pan učitel Hásek na tře-

tí nejprudší sjezdovce ve Sklenařicích připravil závod ve slalomu. Nejprve jsme si to všichni vyzkoušeli, a pak jsme jeli naostro. Myslím si, že to bylo super hlavně proto, že si nikdo nic nezlomil. Po obědě jsme měli volné jízdy a všichni toho pořádně využili a užívali si to. Večer přišlo vyhlášení vítězů.

No a nastal pátek a s ním i odjezd domů. Někteří byli nadšení a jiní zklamaní, protože by tam klidně ještě zůstali. Jenže každý začátek má taky svůj konec. Přesto si myslím, že si tento týden všichni jaksepatří užili a budou na něj ještě dlouho vzpomínat.

Martina Splavcová, 1. ročník,
studijní obor Zahradnictví
Foto Adriana Hačková, 1. ročník,
studijní obor Zahradnictví

Přednáška Tomáše Hakla

V úterý 19. února 2019 jsme se sešli v klubovně na přednášku Tomáše Hakla, absolventa naší školy. Tomáš nám pouštěl obrázky aranžmá z různých akcí, kterých se sám zúčastnil. Říkal nám též různé zajímavosti. Tipovali jsme také, z čeho aranžmá vytvořil. Dozvěděli jsme se též nové trendy v aranžování a vázání kytic. Beseda trvala 1,5 hodiny. Tomáš zodpověděl všechny naše zvědavé dotazy. Přednáška se velice líbila a budeme se těšit zase na setkání příště.

Marie Šlosarová, 1. ročník,
studijní obor Zahradnictví
Foto Petra Sedláčková,
učitelka odborného výcviku

Foto Lucie Nosková

PRAXE NAŠICH RYBÁŘŮ Obyčejná praxe rybářů vypadá tak, že se mácháme ve studené vodě například při výlově, nakládce nebo když přijede zákazník. Jelikož se teď moc výlovů nekoná, tak místo toho pomáháme obnovovat rybník. Taháme větve ke štěpkovači, aby byly menší a daly se dobře odvážet. Větší větve se motorovou pilou nařežou a dávají se na kupy, aby se naložily a odvezly na spalení.

Občas se u toho smějeme díky skvělým vtípům. Vždy si to skoro všichni užijeme.

Lucie Nosková, 1. ročník, studijní obor Rybářství

Zprávy ze zahradnické školy

Co už umíme za první školní půlrok

Přepichování

V lednu jsme poprvé vyzkoušeli přepichování zeleninové sadby. Nejprve jsme si naplnili sadbovače substrátem, do každé buňky jsme pomocí přepichovacího kolíku vyhloubili jamku a do ní uložili jednu rostlinku. Hotové sadbovače jsme označili jmenovkou, na které bylo naše jméno, název rostliny a odrůda, a přenesli do skleníku, kde jsme provedli závlivu. Rostlinky denně kontrolujeme a zaléváme. Našíma rukama prošel salát hlávkový „Bremex“, květák „Opal“, ked-

luben „Modrava“ a „Luna“. Tato sadba je určená pro prodej ve skleníku a v naší prodejně a pro výsadbu v našem fóliáku. Už se těšíme, až si budeme moci tuto zeleninu dát ke svačině. Za pět měsíců jsme se naučili spoustu zahradnických prací, ale stále nás toho ještě hodně čeká!

*Kristýna Rucková a Karolína Tichá,
1. ročník, učební obor Zahradník
Foto Adéla Houdová, 1. ročník,
studijní obor Zahradnictví*

Vypichovaná smuteční kytice

Při odborném výcviku jsme se učili vyrábět smuteční vypichovanou kytici.

Postup:

1. Příprava chvojí: použijeme smrkové větve, které si rozdělíme na větve se špičkou, bez špičky (asi 25 cm dlouhé) a obalovou chvojí.
2. Obalování podložky: používáme krátkou měkkou smrkovou chvojí.
3. Vypichování kytice: připravené smrkové chvojí vypícháme do obalené podložky, vypichovaná kytice má mít vejčitý tvar.
4. Navazování květů: navážeme 15 květů na kolíček a vypícháme do zeleného základu z chvojí.
5. Stuha: navážeme smuteční stuhu na kolíček a vpícháme do hotové kytice od rukojeti.

*Denisa Heková a Eliška Tlamková,
1. ročník, učební obor Zahradník
Foto Adéla Houdová, 1. ročník,
studijní obor Zahradnictví*

Zdobili jsme sál ve Valdicích

Žáci 2. ročníku učebního oboru Zahradník se zapojili do výzdoby interiéru kulturního domu ve Valdicích. Pod vedením paní učitelky Boudné jsme měli za úkol vyzdobit pódium na sobotní ples.

Odborný výcvik začal převozem květin do Valdic. Květy jsme pečlivě zabalili, naložili do auta a vydali jsme se na cestu. Ve Valdicích jsme se domluvili, kdo bude co dělat. Dvě děvčata vypichovala tzv. „koule“ a zbytek aranžoval pódium. Začátek byl sice náročný, ale později nám to šlo od ruky. Použili jsme květy gerber, růží, tulipánů a plno dalších. Když jsme skončili, pečlivě jsme po sobě vše uklidili. Poté následovala cesta zpět do Kopidlna. Praxi bych zhodnotila kladně, paní mistrová nám pomáhala i s drobnostmi a výsledek se nám moc líbil.

*Jana Lambertová, 2. ročník,
učební obor Zahradník
Foto Marcela Boudná,
učitelka odborného výcviku*

Richard III. Kabaret o bezmoci mocných

Naše škola se vydala v doprovodu paní učitelky Benešové do známého Klicperova divadla v Hradci Králové.

Divadelní představení, na kterém jsme byli, se jmenovalo Richard III. Napsal ho proslulý anglický spisovatel William Shakespeare.

Jak už vyplývá z názvu, bylo to o zlém pačouchovi, „černé ovci“ královské rodiny Richardu III., který se rozhodl získat moc a královskou korunu za každou cenu.

Ve hře také zazněly písně od skupiny Queen a zpěvačky Eni. Myslím si, že se nám to všem moc líbilo a odnesli jsme si hezký zážitek.

*Martina Splavcová, 1. ročník,
studijní obor Zahradnictví*

Indonésie

Dne 21. ledna 2019 jsme se na zámku zúčastnili přednášky o Indonésii. Indonésie je stát ležící v jihovýchodní Asii. Jedná se o čtvrtý nejlidnatější stát na světě, žije zde totiž více než 230 milionů obyvatel.

Přednášku vedla absolventka této školy Bc. Helena Vorlíčková. *Jana Mlejnková*

Když přesadíte kořeny po pětáctyřiceti letech...

Setkání někdejšího žáka se svými učiteli

Setkání s Jaroslavou a Oldřichem Suchoradskými jsme měli dopředu domluvené. Jenom datum a místo setkání jsme si museli upřesnit. Já jsem navrhoval některou z královéhradeckých kavárniček, oni byli jiného názoru. Budou mě očekávat u sebe doma. V den D jsem už v autě přemýšlel, jak bude náš rozhovor probíhat. Měl jsem připraveno několik otázek. Také jsem přemýšlel, kdy a kde jsem se poprvé s manželi Suchoradskými setkal.

U paní Jaroslavy jsem měl jasno. Naše první setkání bylo v učebně fyziky základní školy v Kopidlně. Já byl „starý mazák“, co už chodí do devítky, a ona nová, mladá učitelka, která má co do činění s partou nefalšovaných pubertáků. Nutno podotknout, že svoji roli kantorky zvládla skvěle a na její hodiny fyziky vzpomínám dodnes. No a taky vzpomínám, jak jsme jako pubertáci provozovali šmírování. Dnes by to asi nazvali stalkingem nové a krásné učitelky. Mlýnečtí měli totiž sledovat, co jako že se děje u Suchoradských za oknem, a druhý den o tom podat ve třídě informaci. A tak jsme se dovídali, kolik polibků od manžela paní učitelka dostala, kolikrát ji objal atd. Jestli to byly pravdivé informace, se už asi nikdo z nás nedoví. Ale že jsme my, pubertáci, panu učiteli záviděli, na tom asi něco pravdy bude... Tak se vám, Jaroslavo a Oldřichu, po mnoha a mnoha letech v duchu za naši zvědavost omlouvám.

Kdy jsme se prvně setkali s panem Oldřichem, na to jsem se nedokázal upomenout. Že jsme o sobě vzájemně věděli, to mi však bylo jasné. Už jako student střední školy jsem společně s Pepíkem Jenčkovým vedl partu dětí v tehdejší Pionýru, takže moje spojení se školou v Kopidlně bylo samozřejmostí. Ale na první setkání, které by se mi vrylo do paměti, si ne a ne vzpomenout. Až mi to připomenul při našem setkání pan učitel. Sloužil jsem jako voják v Jemnici, pár kilometrů od hranic s Rakouskem. A kopidlenští šachisté přijeli do Jemnice na šachový turnaj. Manželé Suchoradští se nějakým způsobem dověděli, že v Jemnici sloužím, a napsali mi, jestli bych je nepřišel na turnaj povzbudit. A tak se stalo, že to první setkání s panem Oldřichem Suchoradským, na které si oba vzpomínáme, se uskutečnilo v dvě stě kilometrů vzdáleném městečku Jemnici. Bylo to setkání milé, na které se nezapomíná... Ale že bylo první, to jsem netušil. Samozřejmě později následovala mnohá další, ale to už je zase na jiné vzpomínání...

Já mám přece udělat rozhovor pro Kopidlenké listy a v bloku mám připravené otázky, ...které nakonec stejně vzaly za své. Ale přesto se mně podařilo několik z nich oběma manželům položit. A teď se chci s vámi

Manželé Suchoradští, když ve Mlýnci začínali.

podělit o odpovědi, které mi Jaroslava a Oldřich Suchoradští poskytli.

KL: V Mlýnci jste žili, jestli se nemýlím, od roku 1968 do roku 2013. Tedy nějakých čtyřicet pět let. Co vás vedlo k tomu, že jste se z malých vesničky na periferii okresu i kraje přestěhovali do velkého, krajského města? Z rodinného domku do paneláku uprostřed města.

Paní Jaroslava: To rozhodnutí nebylo lehké, ale já jsem už nevládala práci na zahrádce, která mě po celý život hodně bavila. Dcery se odstěhovaly daleko a nemohly mně se zahrádkou pomáhat. A také jsme se spolu chtěli častěji vídat.

Pan Oldřich: Práce kolem domku na vesnici je vždycky hodně. A to nemám na mysli jenom jeho údržbu. Musí se zajistit topení, v zimě odklizení sněhu. Prostě ty nejzákladnější věci jsme už přestávali zvládat. A rodi-

na, i když chtěla, nemohla nám být ku pomoci vždy, když to bylo třeba. A tak jsme se rozhodli domek prodat a jít blíž rodině. Pro mě to nebylo tak moc těžké. Návrat do Hradce Králové byl můj návrat do míst mého mládí. Do svých 22 let jsem tu žil. Manželka to měla složitější. Bylo to pro ni tedy těžší, ale jak se ukazuje, bylo to dobré rozhodnutí.

Oba společně: Moc rádi vzpomínáme na rozloučení s Kopidlnem i Mlýncem, která se uskutečnila v KVC a v mlýnecké škole. Bylo to pro nás hodně překvapivé a velmi milé. I po letech všem, kdo to všechno vymysleli, moc děkujeme.

KL: V Mlýnci a Kopidlně jste doslova hýřili aktivitou. Jen namátkou – knihovna s obecní kronikou, mnohaleté sledování

pokračování ze strany 20

a záznamy o počasí. A tak bych mohl dál pokračovat... Co vy nyní v Hradci Králové, jako senioři?

Pan Oldřich: Tak to sledování počasí a záznamy o něm, to si vedu dál. To se přece nedá přerušit. A nové aktivity? Zapojil jsem se do práce v místní organizaci Senioři ČR. Ta mě hodně naplňuje. Stále mě baví počítač a propojení se světem pomocí sociálních sítí. A máme tady jen kousek od nás naši mladou rodinu, které se snažíme pomoci v mezích, které nám umožňuje náš zdravotní stav. Mám tu i svoji sestru, sestřenici, mnoho dalších blízkých, i spolužáků a nových kamarádů. Navštěvuji různé univerzity třetího věku, stále píši články do místních novin.

Paní Jaroslava doplňuje: Když je potřeba, vyzvednu vnučku ze školky nebo z kroužků, které navštěvuje. Po Hradci nám dobře pomáhá k přepravě místní doprava, bez ní bych si to tady ani nedovedla představit. Dcera Jana má holčičku a pro ni a její kamarádky šiji a háčkují oblečení pro panenky. A taky ráda luštím křížovky, osmisměrky a různé kvízy. Rozhodně se tu nenudíme. Jana žije na okraji Hradce Králové a společně s rodiči manžela tam chovají kolem svého domku spoustu zvířátek. Takže když je hezky a my se cítíme dobře, vyrazíme za nimi do přírody. Stává se často, že tam ta naše malá treperenda má i mnoho dalších kamarádů a kamarádek a užívají si setkání se zvířaty. To je pak na farmě hodně živo a my si to doslova vychutnáváme s nimi.

V dobách, kdy byli mladí manželé přes okno sledování.

Suchoradští v současnosti.

Paní učitelka těsně po absolutoriu na Pedagogické fakultě v Hradci Králové.

KL: Dlouhé roky jste vedli šachový kroužek, a to nejen v kopidlenské škole. Výsledky vaší práce a práce vašich žáků byly známy v regionu, kraji i po celé republice. Jak s šachy dnes? Ptám se proto, že se znám osobně s předsedou krajského šachu a on říká, že už při výchově malých šachistů nepracujete. Nechce se mi věřit, že by vaše aktivity v této oblasti byly nulové!

Pan Oldřich: Máš pravdu, že s Českým svazem šachu už nespolupracuji. A k této své celoživotní zálibě mám pořád svůj dobrý vztah. Dali jsme se tady dohromady jako parta šachistů, v rámci místní organizace Senioři ČR v Hradci. Pravidelně se scházíme v Městské knihovně, v Café Pessoa a brzy budeme mít své místo i v nově rekonstruované kanceláři svazu seniorů. Zahrajeme si, popovídáme nejen o šachu. Přidalo se k nám i několik žen-šachistek a hodně se ve hře zlepšují. A co je důležité, společně se scházíme i s mladými adepty šachu. Takové chvíle si opravdu užíváme a ukazuje se, že různé generace milovníků královské hry to lidsky obohacuje. Tahle naše aktivita je aktuální od srpna 2017, ale postupně se nadějně rozvíjí. Máme své turnaje, natáčel s námi rozhovor hradecký rozhlas i místní televize. Byli jsme několikrát představeni v předfilmu v hradeckém biografu Centrál.

KL: Jaké další, třeba i nové aktivity vám přestěhování do Hradce přineslo? O Seniorech ČR, Facebooku, o spojení s Kopidlenskými listy, kde jste dosud pracoval v redakční radě, vím. Ale jsou nějaké nové nebo o kterých bych nevěděl?

Pan Oldřich: No vyjmenoval jsi to skoro všechno. Psaní o problémech regionu, kraje i republiky mě baví. Píši články a publikuji

v regionálních i celorepublikových periodikách a snažím se o články do Rožďalovického zpravodaje. Jsem správcem webu hradeckých seniorů a v redakční radě Zpravodaje, který vydáváme, stejně jako Kopidlenské listy, jednou za čtvrt roku. Stále mám však velmi blízký vztah k Rožďalovicím, Křinci, podobně i ke Kopidlnu a Mlýnci. Pro nás oba je to srdeční záležitost. Často nás lidé z těchto míst navštěvují a informují nás o dění v místech, kde jsme prožili většinu svého života. Důkazem toho je i tvá dnešní návštěva a tento rozhovor.

Ty téměř dvě hodiny, které jsem ve společnosti manželů Suchoradských prožil, uběhly ještě rychleji, než běží voda v nedařlékém Labi či Orlici. A mě už čekaly další povinnosti, a tak jsme si slíbili, že naše setkání určitě nebylo poslední a možná se i se čtenáři Kopidlenských listů podělíme o naše další pokračování společného povídání.

*Povídání s Jaroslavou a Oldřichem Suchoradskými zprostředkoval Jiří Machula
Fota archiv O. a J. Suchoradských*

Vnučka Magdalénka s babičkou.

Krabice od bot poprvé v Kopidlně

Kopidlenské žižalky se ve spolupráci s Centrem SASanka OCH Jičín staly sběrným místem projektu Krabice od bot 2018. V předvánočním čase se tak na sběrném místě v Kopidlně vybralo z celorepublikového množství 38 822 dárků krásných 650 vánočních krabic, které putovaly k potřebným dětem. Myšlenkou tohoto projektu je potěšit o Vánocích děti z chudších a sociálně slabších rodin. Vánočně zabalená krabice pak obsahovala například sladkosti, papírenské potřeby, školní potřeby, hračky, sportovní potřeby, ale i drogerii a pro slečny kosmetiku.

Krabice, které do Centra SASanka přinášeli jednotlivci, rodiny, třídy, školy, organizace, jsme překontrolovaly a roztřídily pro kon-

krétní děti. Takových krabic se v Kopidlně sešlo na 650. Krabice pak putovaly do rodin v Kopidlně a okolí, do Vysokého Veselí, do Azylového domu v Jičíně a do rodin na Jičínsku a Novopacku. Radost z rozzářených dětských očí je nepopsatelná.

Za nás proto závěrem chceme poděkovat všem, kdo přinesli svoji krabici a potěšili tak děti z okolí. V celkovém množství, které se vybralo po celé republice, je číslo z Kopidlna možná zanedbatelné, ale my se již těšíme, že za rok bude krabic minimálně stejné množství a udělají dětem stejnou, ne-li větší radost.

*Za Kopidlenské žižalky
a Centrum SASanka Jana Bořilová*

Hasiči roztančili sokolovnu

Již tradičně plesovou sezónu v Kopidlně započíná Hasičský bál. Nejinak tomu bylo i letos. Tradiční hasičský bál se uskutečnil v místní sokolovně 2. února 2019. K tanci a poslechu zahrála osvědčená kapela z Hořic SERVIS VOKAP. Pod jejich taktovkou si na parketě zatančilo na 200 návštěvníků plesu místních hasičů. Slavnostní výzdoba sálu v hasičském duchu je pak každoroční samozřejmostí. Nepochyběla ani bohatá tombola, a všichni výhry chtiví návštěvníci si tak přišli na své.

Na tomto místě se sluší ještě jednou poděkovat všem místním i vzdálenějším sponzorům, díky kterým se tento ples daří dlouhá léta pořádat a zvedat jeho úroveň. Již dnes se těšíme na ples v příštím roce.

Jana Bořilová

V zimních měsících pracovníci Místního hospodářství provádějí výřez dřevin a úklid prostorů na skládce Na Osouši za účelem obnovy cesty a zpřístupnění cesty ke kontrolní jímce. (kl)

**Letos jste darovali
38 822 dárků.
Děkujeme!**

Sledujte novinky na
www.krabiceodbot.cz

Diakonie
Sociálněsprávní úřad pro Jičín

Hrdinové lesa

Byl teplý červenový večer, když jsem na poli mezi obilím spatřila srnu s malým srnčetem. Vítr foukal směrem od nich, a tak nebyl jediný důvod pro to, abych se nepokusila dostat blíže. Šla jsem tedy na všechny čtyři a i přes kameny otlačovaná kolena se plazila k nim. Po chvíli si mne srna všimla, ale záměrně ignorovala mou přítomnost. Během dalších pár okamžiků slyším za zády zakřupání a lehounké šustění pšenice. Prudce jsem se otočila a spatřila za sebou nádherného, mladého daňka, jehož majestátnost a krása na několik sekund zmrazily mé tělo. To, co udělal během následujících dvou minut, ohromilo především mé city ještě o moc více. Místo důstojného zvířete tam totiž stál mladý energický šašek. Poskakoval ze strany na stranu, aniž by jediným skokem ustoupil dál od mé maličkosti. Nemohla jsem jen nečinně sedět, a tak jsem pomalu sahala pro foťák. Jakmile jsem ho držela pevně v obou rukou, začal se daněk pohybovat na stranu ode mě. Musela jsem blíž! Koukal se sebejistým pohledem směrem za má záda. Otočila jsem se a uviděla tu onu srnu se srnčetem, za kterými jsem měla původně namířeno, pokojně odcházet do lesa. Ohromeně jsem koukla zpět na něj, ale v tu chvíli v lese mezi houštím mizel i on. Nikdy před tím jsem neviděla nic podobného ani neslyšela někoho vyprávět o tom, že i divoká zvěř našich lesů je schopná zcela nesobeckého jednání.

Od té chvíle jsem musela přemýšlet. Divoká zvěř je nám všem propagována jako chutné jídlo, ale je opravdu jen tím? Sama jsem již dlouho přesvědčena o opaku. Víím,

že za většinu jejich činů je zodpovědná touha po naplňování základních potřeb, ale co ono nesobecké jednání? Co všechny ty projevy statečnosti? Zvědavost? A co například mateřská láska? Na začátku září jsem se setkala s tříměsíční srnečkou. Byla ve stádu cca o 20 členech, a když mě viděla ležet na poli, začala hrozně naříkat (vydávala zvuk podobný mňoukání). Pomalu, ale jistě poskakovala s nadějí v očích blíže, ale bohužel, to co si přála, nenašla. Je to jen má dedukce, ale řekla bych, že ve mně hledala svou matku, kterou pravděpodobně již delší dobu neviděla. Upřímně mohu říct, že mi to trhalo srdce. V každém stádu také zpravidla bývá jedinec s množstvím odvahy, který nejdříve prozkoumá nebezpečí a až pak jedná. Na mých fotkách přesně tyto kusy bývají, jelikož se nebojí opravdu přiblížit. Setkání s takovým zvířetem obvykle začíná jeho oběhem okolo. Následuje pár hlasitých zakřičení a snaha dostat se co nejbliže k pozorovanému objektu. V těchto chvílích dochází ke zjištění mé identity, a tak zvěř pochopitelně prchá.

Stále je vidíte jen jako guláš? Pokud ano, tak jsem pravděpodobně zklamala. Mým cílem bylo přiblížit alespoň okrajově jejich výjimečné vlastnosti či to, že stejně jako my mají city. Je nemožné najít zdroje, které to, co říkám, dokazují, ale sama věřím, že mé přesvědčení není jen přehnaná empatie. Toto celé bych zakončila jednou fajn myšlenkou Jeana Rostanda: „Jestliže nepřiznáte duši zvířatům, proč by ji měli mít lidé?“

Nikola Lhotáková

Reprezentační ples města Kopidlno 22. 2. 2019 „Rej masek“

Autor: Renata Holubová

Choreografie: Andrea Kišš

Hlavní role: Andrea Kišš

Účinkovaly: Andrea Kišš, Pavla Nečasová, Andrea Kapounková, Renata Holubová, Romana Bitnarová, Aneta Koudelková, Kateřina Ševrová, Kateřina Tanečková, Aneta Hlavičková

Úvodní slovo: Aneta Koudelková

Střih hudby: Jan Macoun

Zvuk: Miloslav Křovina

Hudba: Nine Orchestra ve složení Andrea Kapounková (zpěv), Vít Vojtěch (bicí), Jan Rýznar (kytara, saxofon, zpěv), Petr Myslivec (klávesy, zpěv), Jan Heřman (basová kytara), Pavel Steinar (kytara, zpěv)

Foto a video: Martina Vlčková

Pomocná režie: Romana Bitnarová

Osvětlovači: Michal Kišš, Miloš Skřivánek

Grafika: Jan Macoun

Kostýmy: Andrea Kišš, Renata Holubová

Masky: Renata Holubová, Andrea Kapounková

Taneční doprovod: Tomáš Holub, Jan Ševr, David Ševr, Marek Nyč, Lukáš Hlavatý, František Málek, Vratislav Maxa

Výzdoba a dekorace: Renata Holubová, Josef Piroutek, Luděk Lhoták, Radek Buchar, Jiří Puš

Propagace: Renata Holubová

Předprodej vstupenek: Romana Bitnarová, Josefína Milítká, Eva Musilová

Catering: Jana Kuřilová, Květa Řeháčková, Věra Kalfířtová, Alexandr Petr, Petr Procházka, Alois Machačný, Procházka, Ondřej Košťák, Michal Novák

Pořadatelská služba: Jana Sochorová

Šatna: Jiří Machula

Bezpečnostní dozor: Daniel Vycpálek, Jaroslav Jaroš

Poděkování organizátorů plesu města Kopidlno patří všem, kteří se podíleli svojí účastí na netradičním vystoupení při zahájení plesu.

Andrea Kišš a jejímu Vintage obchůdku za půjčení kostýmů, choreografii vystoupení a za náročné vystoupení samotné. TJ Sokol Kopidlno za poskytnutí prostor a za skvělou obsluhu v rámci plesu. Zaměstnancům MH Kopidlno za trpělivost a úžasné nápady při realizaci výzdoby. A v neposlední řadě všem, kteří se Reprezenčního plesu s podtitulem „Rej masek“ zúčastnili, zvolili stylové oblečení a masky.

(rh)

Děkujeme všem sponzorům plesu

AB Profi, s. r. o.
AGROTEST Jičín, a. s.
AKORD – Ing. Lubomír Luks
ALBzahrady – Ing. Petra Albrechtová
AVEFLOR, a. s., Budčeves
BAR REX – Prekslová Věra
Benda Aleš
BENKO, s. r. o.
COMTEX, s. r. o.
COPPEX, spol. s r. o.
CUKRÁRNA – Vladimíra Knížková
Czernin AGRO, s. r. o.
EGREGA, s. r. o.
FK Kopidlno, z. s.
Kopidlno FVE, s. r. o.
KOSMETIKA – Tučková Lenka
KŮRANA, v. o. s., Sedliště
Machulová Václava
Malířské a natěračské práce – Strnad Libor
MASÁŽE – Skřivánková Stáňa
Město Kopidlno
NejLes, s. r. o.
NOVINOVÝ STÁNEK a PAPIRNICTVÍ – Chalupníčková Věra

OVOCE ZELENINA – Pavlína Janstová
PEDIKÚRA – Purmová Hana
Pišl Jiří
PMS, spol. s r. o., Poděbrady
Pour David – projektová činnost ve stavebnictví
Preksl Pavel
PRŮMYSLOVÉ ZBOŽÍ – Hana Slavíková
Restaurace U Tomáše
Revize elektrických zařízení a rozvodů – Purma Miroslav
ROTEX, s. r. o., – Jaroslav Slavík
RYBÁŘSTVÍ Chlumec nad Cidlinou, a. s.
SALON LILIE – Rozsypalová Miroslava
SKS, s. r. o., Jablonec nad Nisou
SOUKROMÝ ZAHRADNÍK – Peřina Jaromír
Statek Ledkov u Kopidlno – Helena Ševrová
Střední zahradnická škola Kopidlno
SVI AJAK services, s. r. o.
Tanečková Kateřina
Tanečkovi Petr a Hana
Zlatá vejce, a. s.
ZO ČSV Kopidlno, o. s.

Účast v soutěži jsem bral jako srandu

Josef Přenosil o televizním soutěžení

Pan Josef Přenosil je rodákem z Údrnic, ale přišel se do Kopidlna, kde již 34 let žije se svojí rodinou. Josefa Přenosila jsme mohli během posledních let vidět na televizní obrazovce ve vědomostních soutěžích. První takovou zkušenost získal zhruba před třemi lety v soutěži „Kde domov můj“ s moderátorem Alešem Hárou, která se natáčí v Praze. Na podzim loňského roku se účastnil v Brně natáčení soutěže AZ-kvíz, která se vysílala v lednu letošního roku.

Jak jste se k televiznímu soutěžení dostal?

Do obou soutěží mě přihlásila dcera Soňa, která sama v loňském roce soutěžila v Kde domov můj. Soutěžní pořady v televizi sleduji sice nepravidelně, ale velmi rád a to bylo pro dceru impulzem mě také přihlásit. Popravdě, celá rodina mé soutěžení prožívá více než já sám.

Co vše předchází tomu, než na vás zamíří kamery ve studiu?

Každému soutěžení předchází konkurz, kde musí uchazeč splnit vědomostní test ze všeobecných znalostí. Tahle fáze ale trvá dlouho, dá se říct, třeba celý rok. Pak jsem byl pozván na výběrový konkurz a teprve

poté obdržel výzvu k natáčení. Přihláška se podává e-mailem, a to buď do Brna v případě AZ-kvízu, nebo do Prahy v případě soutěže Kde domov můj. Napíšete krátký text o sobě, pak přijde na řadu krátký pohovor, kde vám oznámí, kdy vás pozvou na natáčení, a pak nastane den D, hodina H a stojíte před kamerami.

Jak natáčení soutěží probíhá?

Cítil jste trému a měl jste nějaký cíl, metu, kam se chcete v soutěži dostat?

Vše se natáčí načisto, korekce jsou jen občas, ale opravdu málo. Samozřejmě než jdete do studia, zapudrují vás a připraví, více pozornosti ale věnují ženám. Pak přijde technik, pověsí vám mikrofon za ucho a jede se. Já jsem svoji účast v soutěži bral jako srandu, i když přiznávám, že určité napětí a nervozita tam byly a napětí se zvyšovalo hlavně při souboji se soupeři, kde je rozhodující rychlost stisku tlačítka. To bylo nejvíce stresující. Když se mi podařilo postoupit díky rychlé ruce do druhého kola, spadla ze mě nervozita a pak se na mě usmálo štěstí v po-

době dobrých otázek. V soutěži Kde domov můj je příjemné prostředí a moderátor Aleš Háma je takový volnomyšlenkář a dokáže ve studiu vytvořit skvělou náladu.

Jak jste zmínil, účast ve vědomostní soutěži vyžaduje všeobecný rozhled. Prozradte nám, kde své znalosti čerpáte.

Musím říct, že si hodně pamatuji ze školy. Rád čtu zajímavé knihy, cestopisné, zeměpisné a přírodopisné, různé časopisy, všeobecný přehled mám o sportovním dění. Teď v době internetu hledám zajímavé články z oblastí, které mě zajímají, právě tam. Všechny znalosti se nedají obsáhnout, to jedno je jisté, a pokud nemáte štěstí na otázky...

Plánujete v televizním soutěžení pokračovat? Kde vás uvidíme příště?

Rád do toho půjdu znovu. Třeba bych za rok mohl znovu zkusit štěstí v Kde domov můj.

Ptala se Renata Holubová

Památka z roku 1782 ve Pševsi

Jedinou památkou v obci je kříž z roku 1782. Stál při bývalé „okresní cestě“, která vedla směrem na Jičín. Vedle kříže byla zvonička, kde se zvonilo poledne a klekání. Ve válce, když Němci sbírali železo na zbraň, byl vzat i tento zvonek a zvonička zanikla.

Před několika lety bylo zjištěno, že kříž je ve velmi špatném stavu. Kde ale vzít peníze na opravu? První cesta vedla k památkářům do Jičína, tam ale bylo zjištěno, že ve Pševsi žádná památka zapsaná není, proto památkáři k opravě neměli žádnou povinnost.

Další cesta vedla na městský úřad v Kopidlně. Usuzovalo se, že cena opravy nebude malá. Aby město mohlo požádat o dotaci, muselo nejprve vypsat oznámení o památce a vyzvat občany, aby se eventuální majitel přihlásil na úřadě. Oznámení muselo být vyvěšeno půl roku. Když se po tomto termínu nikdo nepřihlásil jako majitel, pak mohlo město žádat o dotaci.

Dodavatelem prací byl vybrán kameník pan Mgr. Sklenář z Lužan. V podzimních dnech 2015 byl panem Sklenářem křížek odvezen do dílny v Lužanech. Zima byla mírná, tak už v březnu příštího roku bylo pro křížek připraveno místo nové, protože to stávající bylo v blízkosti statného kaštanu a padající

listí křížku neprospívalo. Bylo tedy určeno místo nové, o několik metrů blíže k cestě.

Třicátého března 2016 byl firmou pana Mgr. Sklenáře přivezen křížek zpět. Kolem byl zhotoven dřevěný plůtek zasazený do čtyř pískovcových sloupků, tak jak to bývalo v minulosti. Na tuto rekonstrukci získalo město dotaci z programu Podpora obnovy a rozvoje venkova od Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 128 000 Kč a zbývající částku

do celkové ceny opravy 183 350 Kč zaplatilo město.

Aby celá tato akce byla ukončena, byl křížek 8. dubna v odpoledních hodinách vysvěcen panem farářem Mgr. Robertem Pietrzakem. Těto malé slavnosti se zúčastnili někteří místní i přespolní obyvatelé.

Doufám, že památka bude svědkem je- nom dobrých událostí.

Jana Čtvrtečková

Jubileum Jindřicha Severy

Jindřich Severa.

Dne 5. dubna 2019 si připomeneme 110. výročí narození kopidlenského rodáka doc. Jindřicha Severy, CSc., kterému bylo 8. května 2009 uděleno čestné občanství města Kopidlna in memoriam. Čestné občanství převzala jeho dcera Jitka Severová při příležitosti konání výstavy v obřadní síni v Kopidlně.

Jindřich Severa byl absolventem zdejší měšťanské školy, ve 32 letech pedagogem Fakulty architektury Českého vysokého učení technického v Praze. Proslavil se jako sochař, medailér, návrhář umělec – průmyslových řemesel – a jeho díla jsou vysoce ceněna a umístěna po celé republice i v zahraničí. Vytvořil řadu studií k historickým objektům v Kopidlně a okolí (zmapování podzemí pod kopidlenským náměstím, studie o Češovských valech...). V době války působil v odbojových skupinách proti německým fašistům. Je autorem medaile Za zásluhy o město Kopidlna, navrhl plaketu pro šachový kroužek při místní škole. (rb)

Dcera Jitka v roce 2009 při převzetí čestného občanství Jindřicha Severy.

Srdečně vás zveme na Vernisáž obrazů

LINORYT Petra Albrechtová

MĚDĚNKA Traiko Truhlář

Kde: Hilmarova 86, malá scéna KVC Kopidlna
Kdy: pátek 31. 5. 2019 od 18 hodin

O hudební doprovod vernisáže se postarají Unholy Mark a harmonikářka Lucie Eva

PROGRAM:

14:00 registrace
14:30 začátek dopr. programu
15:00 start závodu

KATEGORIE:

maminky
tatínčí
celé rodiny

STARTOVNÉ:

50 Kč za start v každé kategorii
dětské závody zdarma

Těšit se můžete na bohatý doprovodný program:

- ukázka cvičení s kočárky lektorkou STOLLERINGU
- závody dětí s kočárky, na odrážedlech nebo na koloběžkách
- velká nafukovací opičí dráha
- malování na obličej a také spousta překvapení pro děti

Akce probíhá za finanční podpory města Kopidlna.

Výtěžek ze startovního bude věnován 7leté Žanetce, která prodělala dětskou mozkovou obrnu.

www.zavodykocarku.cz

olympiox

BABYIMUN

Jivínský Štefan skončil v Malechovicích a Osenicích

Věra Šedivá a Alena Pospíšilová jsou novými držitelkami Jivínských Štefanů. Už 23. vyhlášení regionálních kulturních cen proběhlo 25. února 2019 v sobotecké sokolovně.

Dlouholetá profesionální i dobrovolná knihovnice Alena Pospíšilová si cenu v kategorii dlouhodobých zásluh vysloužila, jak uvádějí nominační přehledy, za obětavou a skvělou práci nad rámec pracovních povinností v knihovnách v Sobotce, Jičíně a Libošovicích, doprovázenou pořádáním stovek besed, výstav a dalších akcí, přinášejících poučení i radost. „Figurku Štefana asi vystavím u nás v knihovně, kde už jednoho máme z dob, kdy ho získaly naše kamarádky v Robousích. Veřejnosti tak bude na očích,“ svěřila se Alena Pospíšilová po převzetí ceny.

Tradiční los rozhodl, že druhou figurku si odnáší Věra Šedivá za organizační setkání žen z Dětenic, Osenic a Brodku, které pomáhají připravovat pohoštění pro dětenické akce. „Při té příležitosti bývá připravena přednáš-

ka nebo beseda na různá témata. Paní Šedivá byla letos nominována dvakrát, jednou za kratší činnost a jednou za celoživotní podporu kultury v Osenicích, Dětenicích a okolí,“ upřesnila pořadatelka akce Eva Bílková.

Vyhlášení cen pořadatelé každoročně pojímají jako poděkování lidem, kteří se kultuře v regionu věnují ať už na dobrovolné, nebo profesionální bázi. Za loňský rok

se pořadatelům sešlo 234 nominací, z toho 107 za počín roku 2018 a 127 za dlouhodobé zásluhy.

Spolupořadatelem letošního vyhlášení v Sobotce bylo i město Kopidlno a Střední škola zahradnická Kopidlno. Z dlouhého přehledu nominací jsme vybrali a přetiskujeme výběr těch, které mají nějakou souvislost s Kopidlnem a nejbližším okolím. (kl)

Nominace za počín roku 2018

Gläserová Lebedová Zdenka a obec Údrnice

Za vydání publikace Údrnice 1318–2018. Jedná se o první monografické zpracování dějin obce Údrnic. Výslednou publikaci lze označit za vzorový příklad spolupráce obce, mající zájem o zpracování vlastní historie, a erudovaného odborníka, v tomto případě archivářky Státního okresního archivu Jičín Zdenky Gläserové Lebedové.

Komárková Ilona

Vychovatelka školní družiny v Kopidlně. Za úspěšnou práci s dětmi. Pod jejím vedením sehrály pohádku o Červené Karkulce v rámci oslav 100 let města Kopidlna, Kopidlenských slavností a Dne matek. S pohádkou o Šípkové Růžence vystoupily pro ZŠ a MŠ a na Mikulášské nadílce. Je autorkou scénáře, vyrábí pro dětská představení kostýmy i kulisy.

Kopidlenské listy – redakce

Za vydání speciálního čísla Kopidlenských listů věnovaného 100. výročí povýšení Kopidlna na město. Členové redakční rady, sami autoři mnoha příspěvků, shromáždili cenné svědectví o životě na Kopidlnsku před sto lety a dnes. Ústředním tématem je připomínka 100. výročí ukončení první světové války. Další články, které předkládají poměrně široký obraz tehdejšího běžného života, navíc přinášejí zajímavá srovnání. Příspěvky vhodně doplňují dobové fotografie a archivní dokumenty. Redakční rada připravila zcela originální, čtivý a velmi zajímavý materiál, což není samozřejmě ani obvyklé.

Osadní výbor Drahoraz

Za organizaci dvoudenní pouti v Drahorazi, jejíž součástí byl dětský den a sousedské posezení s bohatým doplňkovým programem, poutní mše svatá k patronům zdejšího kostela a povídání o historii obce. A za obětavou a nezištnou aktivitu v roce 2018, jejímž výsledkem bylo několik příjemných přátelských setkání místních i přes-

polních obyvatel. Jde o citlivé probuzení tradičních akcí a podporu společenského života v obci. Dokladem, že osadní výbor zvolil správnou cestu, je i mnoho pozitivních reakcí a ohlasů mezi obyvateli a návštěvníky.

Střední zahradnická škola Kopidlno

Za akci, kterou uspořádala při příležitosti 70. výročí svého trvání. Pozvala své absolventy, připravila pro ně program a nechala návštěvníky nahlédnout do prostor zámku.

Suchoradský Oldřich, Štefek Karel

V rámci dlouhodobého zájmu o svůj rodný kraj si pánové zaslouží nominaci za svá četná pátrání po lidech a událostech a za příspěvky do Kopidlenských listů, ke kterým shromažďují materiál a poté zasílají ze svých domovů v Hradci Králové. Mimo jiná témata zpracovali např. vzpomínky na kopidlenské lékárníky a historii lékárny a znamenali tak více než stoletou lékárenskou praxi v Kopidlně z několika úhlů pohledů. Článek rozdělený do více částí sepsal a publikoval v Kopidlenských listech O. Suchoradský v roce 2018.

Nominace za dlouhodobé zásluhy

Auto klub Kopidlno v AČR

Za přínos pro kulturní a společenské dění ve městě. Během roku pořádá několik akcí. Jednou z nich je i Kopidlenská padesátka: setkání příznivců a majitelů malých motocyklů. V jejím rámci se uskutečnila v roce 2018 spanilá jízda, kterou klub oslavil 90. výročí svého založení.

Český rybářský svaz, z. s., místní organizace Kopidlno

Za provozování rybářského kroužku pro děti, kde je zábavnou formou učí kladnému vztahu k přírodě. S dětmi se zúčastňují též rybářských závodů a soutěží v regionu. Za organizování závodů a akcí pro rodiny s dětmi. Také za starost o rybníky na Kamensku a zušlechťování jejich okolí.

Čtvrtečková Jana

Za pečlivý přístup k psaní kroniky obce Pševs. Za spolupráci s redakcí Kopidlenských listů.

Kopidlenské listy – redakce

Za vydávání časopisu, který v pěkné grafické úpravě přináší informace o současnosti i minulosti Kopidlna a okolí, připomíná přírodní zajímavosti, památky i osobnosti.

Lhotáková Hana

Za pečlivý přístup k psaní kroniky obce Mlýnec.

Pluhařová Ilona

Učitelka na Základní škole v Kopidlně. Za vedení literárního kroužku a za svou literární činnost. Je aktivní členkou Literárního spolku působícího při jičínské knihovně, reprezentuje okres i Královéhradecký kraj v soutěžích a na kulturních festivalech.

Střední zahradnická škola Kopidlno

Za výbornou prezentaci školy i města a celého regionu při Kopidlenském kvítu – mezinárodní soutěži středních zahradnických škol spojené se soutěží žáků základních škol a prodejní výstavou i ukázkami dovedností mladých zahradníků. V roce 2018 proběhl už 25. ročník. Také za uspořádání 49. ročníku Běhu 17. listopadu, jehož trasa vede zámeckým parkem.

Šourek Jiří

Za velký přínos k prezentaci Střední zahradnické školy na Kopidlenském kvítu a dalších soutěžích v ČR. Za to, že pro svůj hluboký zájem o historii kopidlenského zámku a rodiny Schliků získává příznivce mezi studenty ve škole i mezi veřejností.

Turek Vladimír

Za zájem o církevní památky a o varhany, na něž hraje v řadě kostelů na Jičínsku. Za udržování divadelní tradice v Běcharech. Také za podporu a propagaci kulturních akcí na území Mariánské zahrady.

Zrcadlo jako největší kluziště na Jičínsku

Sice krátce, ale přece se hladina rybníka Zrcadla v Mlýnci změnila na krásné kluziště. Led byl opravdu jako zrcadlo, a tak bruslení na něm nemělo chybu. Než přejedete celý rybník po jeho obvodu, máte v nohách okolo tří kilometrů. A to už je pěkné kolečko.

Kdy se však vzala první myšlenka využít rychlého pohybu po zamrzlé vodní ploše, přesně nevíme. Podle nálezů se nejprve bruslilo na opracovaných zvířecích kostech. Na území našeho státu byly nalezeny kostěné brusle již třicet tisíc let př. n. l. a máme

třicet párů kostěných bruslí z Levého Hradce z doby prvních Přemyslovců.

Ve 3. a 4. století před naším letopočtem se na našem území usídlily kmeny Keltů, kteří byli výbornými zpracovateli železa, čímž začali novou éru ve vývoji bruslení. Brusle kostěné byly nahrazeny železnými, které díky železnému pásku zasazenému do dřevěné destičky umožňovaly rychlý pohyb po ledu. Nejstarší nalezené kovové brusle, jejichž stáří je odhadováno na 2000 let, jsou uloženy v budapeštském muzeu. Bruslení se u nás popula-

rizovalo až v 16. století s příchodem šlechty z rodu Habsburků. Jeden z rozhodujících momentů pro další rozvoj bruslení na rybnících i na speciálně upravených plochách v zámeckých zahradách 18. a 19. století byl karneval na ledě uspořádaný z podnětu císaře Rudolfa II. Tato zimní zábava se šířila s velkou oblibou, ale v průběhu let byly kladeny ve vývoji různé překážky. Dokonce i J. A. Komenský, jeden z prvních propagátorů tělesné výchovy, řadí bruslení spolu s plaváním mezi hry životu nebezpečné a nedůstojné. *Hana Lhotáková*

Sportovní hala města Kopidlno organizuje

3. ročník příměstského tábora

Termín

12.–16. srpna 2019

Čas

denně od 7.30 do 16.00 hodin

Místo

sportovní hala

Cena

600 Kč

Co bude potřeba

- pohodlné sportovní oblečení do haly i ven, sportovní obuv do haly, pokrývku hlavy ručník (podle počasí)
- láhev s pitím, dopolední i odpolední svačinu v podepsaném sáčku (bude uložena v chladničce)
- oběd bude zajištěn
- je potřeba, aby děti měly všechny věci podepsané

Přihlášky a informace

- tábor je vhodný pro děti od 6 do 12 let
- každý den ve sportovní hale v čase od 15 do 17 hodin
- rodiči podepsané přihlášky je třeba vrátit nejdéle do pátku 12. 7. 2019 a zároveň prosíme o uhrazení výše uvedené částky
- další informace u správce haly na tel. 725 316 518, e-mail spravcehaly@kopidlno.cz
- počet účastníků je omezen

TJ Sokol Kopidlno

pořádá tradiční

DĚTSKÝ LETNÍ TÁBOR

v termínu 29. 6. – 13. 7. 2019

cena 3300 Kč

pro členy TJ Sokol Kopidlno 3000 Kč

Tábor je určen dětem od 2. třídy ZŠ.

Tábor je umístěn v lesním prostoru u obce Ledce u Ml. Bole-slavi s možností blízkého koupání (100 m). Ubytování ve stanech i chatách – sportovní hry, soutěže, výlety a spousta legrace!

Letos táborová hra s Vinnetouem a Old Shatterhandem „Poklad na Stříbrném jezeře“

Podrobnější informace a foto: www.ledce-kopidlno.wz.cz nebo na facebooku: Letní tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích

Zájemci se mohou hlásit na adrese:

Ing. Milan Šafler (milan.safler@seznam.cz)

Husova 195

Kopidlno 507 32

tel. 607 631 998 večer

Tábor je pořádán s finanční podporou města Kopidlno

Léčení hudbou jubiluje

Léčení hudbou vymyslel a prvně uskutečnil pan Antonín Erben ze Židovic a letos je tomu právě 10 let, co toto společensko-zábavní setkání existuje. Je to dobrá příležitost k ohlédnutí a hodnocení. Pan A. Erben celý život pracoval v zemědělství, většinou jako chovatel. Ze všeho nejraději choval koně. S přicházejícím věkem chtěl zvolnit, a tak přešel na chov včel. A znovu byl úspěšný. Brzy se vypracoval mezi známé včelaře v širokém okolí a stal se předsedou organizace včelařů v Kopidlně a okolí. Na vrcholu jeho rozvíjejícího se chovu však přišla nákaza morem včelího plodu a on musel všechna svá včelstva spálit. To byla těžká ztráta, ale on se nevzdal a začal s chovem znovu, od nuly. Jako náhradu za zlikvidované včely dostal od Včelařského svazu částku peněz. Řadu spálených úlů ale s příbuzným obnovil sám, a ušetřené peníze použil na rozjezd projektu Léčení hudbou. Chápal to jako dobrý skutek, který chtěl věnovat lidem v místě i okolí.

Jednou měsíčně začal pořádat v sokolovně v Židovicích a později v modernějším prostředí kulturního domu v Běcharech setkání milovníků hudby a tance. Za doprovodu živé hudby výtečných hudebníků z okolí se brzy vytvořila mezi návštěvníky nádherná nová tradice. Scházeli se proto, aby si vzájemně dělali radost. A vydrželo jim to již po celých 10 let. Dokonce se po jeho vzoru „léčení“ rozšířilo i do dalších míst v okolí.

Vztah pana Antonína Erbeny k hudbě se projevil již v jeho školních letech, kdy byl rodiči donucen učit se hrát na housle. A to se mu hodilo po celý život. Chodil se učit hrát v Kopidlně ke kapelníkovi panu Tobášovi, s ním i Lojza Matoušek z Běchar, který již dlouho žije v Kanadě. Pan Erben je zdatný v práci s počítačem, což se vlastní píli naučil. Se spolužákem si často píše přes počítač a stále tak udržují své chlapecké přátelství. Později v životě, pro vysoké pracovní vytížení, neměl už na hudbu tolik času. Přesto na hudbu nikdy nezanevřel a bral ji spolu s tancem jako příjemnou součást životní kultury. Při různých příležitostech se díky hudbě uměl odreagovat a čerpat sílu.

Léčení hudbou si lidé v Běcharech na Kopidlenku celých 10 let užívali a oblila setkávání při muzice neklesla dodnes. Milovníci tance a hudby si takto aktivně zazpívali a zatančili a přitom si rozšířili svůj okruh přátel. Podle pana Erbeny celkově při organizování tak náročných činností převažují krásné zážitky. Přesto se najdou lidé, kteří tomuto druhu zábavy nepřejí, což pan Erben nechápe a viní za to současný styl života. Dnes někteří lidé myslí jen na peníze, a na zastavení a odpočinek litují dát svůj volný čas. Pan Erben to považuje za špatný vývoj a svým způsobem je mu to důkazem úpadku současného duchovního života.

Hudba a tanec přece patří k naší české

kultuře. Nedaleko, ve Vysokém Veselí, se pravidelně každý rok koná Vackovo Vysoké Veselí. Tato tradice každoročně opakovaného koncertu ho tak trochu inspirovala k založení „léčení“. Na tomto hudebním setkání zažil vyprávění skladatele Karla Vacka, což v něm zanechalo hluboký dojem na celý život. Skladatel bydlel nějaký čas ve Vysokém Veselí a složil tam několik krásných písniček. Chodil po polích a lesích a čerpal inspiraci přímo z přírody. Říkal, že mu to tam někdy

V běcharském kulturním domě.

Každý měsíc se tu setkávají milovníci tance a muziky různých generací.

Pan Antonín Erben ze Židovic.

šlo docela samo. A když nemohl najít potřebné slovo do rýmu, tak mu příroda často pomohla. Jednou ho kamarád požádal, aby napsal písničku o koních. A on šel na zahradu, sedl si do altánu a do večera napsal jednu ze svých nejznámějších – Čtyři páry bílých koní. Jak se změnila doba, tak se změnili i skladatelé a jejich písničky. Ti staří to dělali lidem pro radost, ti dnešní to bohužel dělají především pro peníze. A to je opět ukázka současné degenerace společenského života.

Je proto víc než dobré, že existují lidé jako pan Antonín Erben, kteří nezapomínají na tradice našich muzikantů a oživují je nejen pro svoji seniorskou, ale jak je vidět v sále běcharské sokolovny, i pro mnohem mladší milovníky hudby. A skutečně, po skončení odpoledne se návštěvníci vrací do svých domovů osvěženi, odpočinutí. Hudba tak dokazuje, že je skutečně účinným lékem. Panu Erbenovi se podařilo vychovat mladší organizátorku, která se o prodloužení tradice běcharských setkání stará a je zárukou, že bude dál pokračovat. Tak hodně radosti a vytrvalosti do další desítky „léčení hudbou“, milí přátelé návštěvníci a organizátoři těchto vpravdě lidských setkávání.

Oldřich Suchoradský

Taneční kurz – Libáň 2019

Město Libáň si vás dovoluje pozvat na základní kurz tance a společenské výchovy pro žáky 9. a 8. tříd pod vedením tanečního mistra Jiřího Šulce.

Kurz tance a společenské výchovy se bude konat od půlky června 2019 do konce července 2019 v Kulturním domě v Libáni. Termíny lekcí budou teprve upřesněny. Zájemci o taneční kurz se přihlašují v párech, jednotlivci se mohou nahlásit! Přihlášky se budou přijímat do 28. 2. 2019 v Městské knihovně Libáň.

Kurzovné

Cena pro účastníka kurzu: 1200 Kč (včetně vstupu na věneček), cena gardenky: 300 Kč (vstup na jednotlivé lekce a na prodloužené).

Další služby

Barevné fotografie z věnečku, kapesníčky a květiny na věneček lze objednat v průběhu kurzu.

Vstup pro účastníky kurzu i doprovod (včetně dětí) pouze ve vhodném společenském oblečení. Těšíme se na vaši účast!

Jak si vedli včelaři v roce 2018

Na konci roku 2018 má Spolek včelařů Kopidlno 48 včelařů a včelařský kroužek mládeže z 23 obcí a města Kopidlno. Celkem se staráme o 650 včelstev.

Včelařský rok 2018 jsme zahájili kontrolou zdravotní situace včelstev, kterou provedlo rozborom odebraných vzorků měli pracovníci Výzkumného ústavu včelařského v Dole, pobočka Hradec Králové. Během února jsme byli informováni o výsledku kontroly, který konstatoval, že naše včely jsou v pořádku a v podstatě zdravé, takže jsme nemuseli provádět jarní nátěr plodu.

Letošní včelařská sezona byla v mnohém netypická, jako vždycky... :-). Již po několik let bylo dostatek pouze květového medu. Později v létě bylo kvůli suchu na některých místech málo nektaru i pylu, medovice téměř žádná, takže pro někoho byl rok 2018 celkem úspěšný, pro jiného méně.

Organizace zajišťovala odbornou přípravu začínajících i starších včelařů účastí na přednášce v kulturním centru. Pro včelaře z širokého okolí proběhl v červnu v Lázních Běláhoř Okresní včelařský den. Pro veřejnost uspořádala organizace v březnu společně se zahradnickou školou v sokolovně v Kopidlně včelařský ples s hudbou Hradní stráž Formánecka. Za podpory organizace, jmenovitě přítele Šoltyse, pracoval ve škole v Běcharech žákovský včelařský kroužek s jedenácti dětmi.

Včelaři se i letos představili na Kopidlenském kvítku, kde měl svůj vlastní stánek František Smolík s dětmi.

A to vše i díky finanční podpoře města Kopidlno.

Vladimír Hábl

Plán včelařů na rok 2019

12. 1. 2019 Přednáška v Mlázovicích

18. 1. 2019 Schůzka důvěrníků

- Předání vzorků měli za celou ZO
- Plán léčení na rok 2019
- Příprava programu výroční schůze

2. 3. 2019 Výroční schůze

- Vyhodnocení výsledků rozboru měli
- Plán léčení na rok 2019
- Plán činnosti na rok 2019 a další

22. 3. 2019 Společný ples Střední zahradnické školy, spolku včelařů a rybářů

Květen, červen Včelařské kurzy na Ledkovách

8. 6. 2019 Okresní včelařský den v Mladějově

22. 6. 2019 Kurz chovu matek v Horní Nové Vsi

Říjen Účast na Kopidlenském kvítku

Prosinec Účast na předvánočním jarmarku

Duben–říjen Spolupráce s mateřskou školou v Kopidlně a základní školou v Dětenicích

Plán ošetření včel na rok 2019

Jarní nátěr plodu a následná fumigace nebo ošetření VarroMedem dle výsledků rozboru měli.

Formidol po prvním vytáčení.

Formidol nebo VarroMed po druhém vytáčení.

Fumigace: v říjnu a listopadu. Případně ošetření včel jinými povolenými přípravky. Aeorol začátkem prosince.

A to vše i díky finanční podpoře města Kopidlno.

Kopidlenský kulturní kalendář

BŘEZEN

22. 3. Společný ples Střední školy zahradnické

Kopidlno, spolku včelařů a rybářů – sokolovna Kopidlno

23. 3. **Dětský maškarní bal** – sokolovna Kopidlno – pořádá město Kopidlno

26. 3. **Prodejní výstava bižuterie** – zázemí KVC – pořádá město Kopidlno

26. 3. **Přednáška na téma „Dentální hygiena“** – malá scéna KVC – pořádá město Kopidlno

DUBEN

2. 4. **Beseda s PhDr. Marií Formáčekovou** – malá scéna KVC – pořádá město Kopidlno

5. 4. **Cestovatelská přednáška „Z Thajska přes půl světa až na Moravu s tuktukem“** – malá scéna KVC – pořádá město Kopidlno

6. 4. **Uklidme Kopidlensko** – pořádá město Kopidlno

12. 4. **Úsměvy Zdeňka Trošky s písničkami Simony Klímové** – sokolovna Kopidlno – pořádá město Kopidlno

14. 4. **Strollering® Mateřská v pohybu Závodů kočárků** – zámecký park v Kopidlně – pořádá spolek Kopidlenské žižalky

19. 4. **Velikonoční diskotéka** – Hospůdka Na Radnici v Kopidlně – pořádá SRPŠ při ZŠ a MŠ Kopidlno

20. 4. **Velikonoční výlet na skanzen Veselý Kopec** – výlet pořádá spolek Kopidlenské žižalky

30. 4. **Hasičské pálení čarodějnic** – Univerzální hřiště Kopidlno – tradiční akci pořádá SDH Kopidlno

KVĚTEN

Stoletá lípa „Historie“ – doprovodný program spojený s označením stoleté lípy u kopidlenské ZŠ, akce MŠ a ZŠ Kopidlno a města Kopidlno – termín bude upřesněn

Den matek – zahrada DPS – pořádá město Kopidlno

4. 5. **Sportovní odpoledne pro děti** – akci pořádá Auto klub Kopidlno v AČR

31. 5. **Dětský den a Slavnosti slunovratu** – hřiště FK Kopidlno – akce pořádaná za finanční podpory města Kopidlno, ve spolupráci s FK Kopidlno, SRPŠ a spolkem Kopidlenské žižalky

31. 5. **Vernisáž výstavy obrazů Traiko Truhláře a Petry Albrechtové** – pořádá město Kopidlno

ČERVEN

1. 6. **Koncert rockových kapel** – hřiště FK Kopidlno – akci pořádá FK Kopidlno

8. 6. **Kopidlenská padesátka** – akci pořádá Auto klub Kopidlno v AČR

22. 6. **Kopidlenské slavnosti** – areál sokolovny, pořádá město Kopidlno

ČERVENEC

12. 7. **Letní kino** – hřiště FK Kopidlno – pořádá město Kopidlno

SRPEN

10. 8. **Bluegrass festival Kopidlno** Memoriál Honzy Macáka 6. ročník – areál sokolovny, pořádá město Kopidlno

16. 8. **Letní kino** – hřiště FK Kopidlno – pořádá město Kopidlno

31. 8. **Rozloučení s prázdninami** – pořádá spolek Kopidlenské žižalky

Bohumír Bradáč, ministr zemědělství 1929–1932

Při řešení zemědělské krize, postihn timer zejména řepářství a cukrovarnictví, poslanec Bradáč požívá pověsti odborníka. Dále pak jako osvědčený kompromisník z vedení politické osmy.

Bradáč sice prohlásil, že za žádných okolností ministrem být nechce, ale získal podporu i u Masaryka. Celkový stav zemědělství byl kritický. Krize se objevila i v obilnářství, byly potíže s vývozem ječmene a chmele. Relativní konjunkturou procházela živočišná výroba a také pěstování brambor. Agrární krize měla za důsledek snížení příjmu malých rolníků pod hranici existenčního minima. Snížení koupěschopnosti obyvatelstva se projevilo i ve značném poklesu spotřeby průmyslového zboží. Ani státní zásahy v celní politice a regulace trhu nebyly účinné. Bradáč prosazoval zvýhodnění úvěrové

podmínky, účinné pojištění a zachování obilního monopolu, což zůstalo zaznamenáno na velkém účtu jeho životního díla. Vrcholnou péčí pomáhal svépomocným organizacím povznést podnikání v zemědělské výrobě. Byla to práce obrovská a často neschůdná. Bylo zapotřebí pozvednutí zemědělské produkce i v horách. Bradáčovou průkopnickou činností se docílilo posílení cukrovarnictví, obilnářství, řepářství, mlékárenství, pastvinářství a jinde. Dále jako zastánce národních zájmů posiloval duch státního vědomí, kde jako starosta selských jízdu utužoval organizační, chovatelské a pěstitelské kázny ve významném úkolu našeho národa. Snažil se také o vybudování tisku jako nejvyšší významné hybné složky všech oborů našeho veřejného a hospodářského snažení.

Antonín Erben

Stolní tenis v Kopidlně.

Vstup do sezóny ovlivnily ztráty hráčů

Stává se již téměř tradicí, že v březnovém čísle informujeme o tom, jak si vede oddíl stolního tenisu v Kopidlně.

Uplynulou sezónu odehrály všechny týmy, to jsou áčko a béčko mužů, dorostenci a žáci, celkem v pohodě. Áčko se ve druhé třídě regionálního přeboru umístilo v horní polovině tabulky, béčko skončilo ve čtvrté třídě těsně za medailovou pozicí, dorostenci byli desátí ze sedmnácti družstev a žáci se umístili o stupínek výše.

Vstup do nové sezóny nevyšel podle našich představ. První polovina soutěže se našim týmům vůbec nepovedla. Žáci a dorostenci byli po třech turnajích základní částí na posledních místech. Umístění na sestupových místech u družstev mužů stanovilo cíl pro odvetu udržení druhé, resp. čtvrté třídy regionálního přeboru. Tento cíl trvá. Nejtěžší situace nastala v našem prvním týmu, ve kterém se zranila naše jednička, Jirka Tomášek, a to byla ztráta, kterou se nám zacepat nepodařilo. Šňůra sedmi porážek v řadě, z nichž jeden zápas byl dokonce kontumován, byla přerušena až těsnou výhrou s Bělohradem. Následovaly další dvě porážky a výhra nad předposlední Nemyčevsi, která nás posunula v polovině soutěže na předposlední místo. K první výhře pomohl výrazně Pavel Kodet, který se vrátil po čtyřleté pauze! Je vidět, že ping-pong nezapomněl, a zátěž utkání už nenesl jen Petr Procházka. Ostatní hráči, většinou z béčka, bodovali jen sporadicky. K poslednímu zápasu před pauzou nastoupil ještě ne úplně zdravý Jirka Tomášek a spolu s Kodetem a Procházkou zabezpečili druhou výhru a tím již zmíněný posun z posledního místa o jeden stupínek výše.

Druhá polovina soutěže už probíhá v jiné režii. Ze, zatím, sedmi odehraných utkání jsme pětkrát vyhráli a dvakrát prohráli. A to proti Železnici nemohl nastoupit Tomášek. S ním v sestavě, si dovolím tvrdit, bychom utkání dotáhli nejméně k remíze a pomýšlet jsme mohli i na výhru. Podobná situace nastala v utkání s Novou Pakou, když povětrnostní podmínky nedovolily přicestovat Tomáškoví s Procházkou a pracovní povinnosti nedovolily start ani Kodetovi. A tak k utkání nastoupili náhradníci v čele s ne úplně zdravým Ševců, který po dvou zápasech z utkání odstoupil. A tak nám Nová Paka uštědřila nejvyšší porážku sezóny. Náladu jsme si zlepšili výhrami v Úbislavicích, a zejména v Jičíně, který jsme deklasovali v poměru 17:1! Potěšila i výhra s druhými Chomuticemi. Tyto výsledky znamenají posun v tabulce na deváté místo, ale boj o záchranu pokračuje. V závěrečných čtyřech kolech nás čekají tři týmy, z vyšších pater tabulky. O setrvání našeho družstva v této třídě hodně napoví

utkání v L. Bělohradě a pak poslední kolo s Nemyčevsi. V dalších dvou utkáních můžeme jen překvapit a o to se bude celý tým pokoušet.

Náš první tým se opírá o výkony Jirky Tomáška a na jeho návrat do sestavy jsme čekali. Zatím odehrál ve dvouhrách dvacet tři utkání, z nichž pouze jednou odešel poražen. Dobře si vede také Petr Procházka s téměř 75% úspěšností a výsledek mohl být ještě lepší, kdyby bylo v některých utkáních o co hrát. Návrat Pavla Kodeta za stoly znamená výrazné posílení týmu. Po čtyřleté pauze ve dvaceti šesti utkáních dokázal dvacetkrát vyhrát a to je úctyhodný výkon. Tito tři hráči drží náš první tým v naději na udržení a absence každého z nich znamená pro daný zápas problém. V případě potřeby nastupují v prvním týmu Josef a Dušan Paličkovi, Jiří Machula a od letošního roku, tedy ve druhé polovině soutěže, vypomáhá obětavě družstvu nový hráč Václav Hruška. S méně starty zaskočili i další hráči z B týmu.

Béčko hrálo v uplynulé sezóně čtvrtou třídu, což byla v té době třída nejnižší, ale měla dvě skupiny o deseti týmech. Naši po celou sezónu hráli v horní části tabulky a až poslední zápas doma s Hořicemi rozhodl, který z obou týmů obsadí bronzovou příčku. My jsme potřebovali vyhrát a měli k výhře hodně blízko. Například Fanda Brodský prohrál dvě pětisetové bitvy o pověstné dva míčky, potřebný bodík mohli urvat i Machula nebo Hejdrych. Nepovedlo se, remíza nás zařadila na čtvrté místo. Vzhledem k reorganizaci, kdy družstva z horní části tabulky budou hrát čtvrtou výkonnostní skupinu a ostatní pátou, bylo jasné, že náš tým v nové sezóně bude čekat čtvrtá třída.

Naši rezervu nepostihla herní krize v oddíle tolik jako první tým. Měli jsme v té době dvakrát volno, plynoucí ze skutečnosti, že losováno bylo pro dvanáct týmů jako ve vyšších soutěžích, ale družstev hraje tuto třídu deset a na nás vyšel dvakrát volný los. A tak se lepila sestava jen v utkání v Úbislavicích. Že bude tato soutěž hodně vyrovnaná, jsme tušili, ale že v devíti utkáních první poloviny jen dvakrát vyhrájeme, dvakrát skončí utkání nerozhodně a pětkrát odejdeme poraženi, to jsme nečekali. Neomlouvá nás ani to, že čtyři z proher byly hodně těsné a mohly skončit i obráceně. Po polovině soutěže jsme, podobně jako áčko, byli předposlední!

Vstup do druhé poloviny se nám vydařil mnohem lépe. Ze pěti odehraných utkání jsme čtyřikrát vyhráli a jednou skončilo utkání nerozhodně. Na výsledkovém zlepšení má jistě vliv účast Pavla Kodeta (ve 28 utkáních

jen 3 porážky!) a Václava Hrušky (87.5% úspěšnost) v utkáních. Svůj standard si udržují také Machula (65%) a Brodský (62%). O body se dokážou postarat i další hráči, ačkoli dostávají třeba méně příležitostí, Machačný, Petr, Pelant, Dušan Palička i dorostenec Radek Masák. Béčko je momentálně na šestém místě. Do konce zbývají čtyři kola. Čekají nás utkání se dvěma týmy ze sousedství v tabulce a dva zápasy s družstvy z horních pater. Jak budeme úspěšní, ukáže čas, potrápí rozhodně chceme všechny soupeře, a pokud se podaří vystoupat do první poloviny tabulky, byla by to třešnička na dortu, vzhledem k zpackanému začátku soutěže.

V mládežnických kategoriích na lepší časy momentálně vzpomínáme, ale na druhou stranu není důvod ani ke smutnění. V dorostu jsme se umístili v minulém ročníku na desátém místě ze sedmnácti družstev. Dorostenci hráli ve složení Radek Masák a Honza Koutník, několikrát vypomohl Honza Maxián, který se však v průběhu sezóny odstěhoval.

Dorostenci neodehráli svůj první turnaj nového ročníku. Jejich utkání nebyla naštěstí kontumována, ale tři porážky 0:5 nás odsoudily na dlouhý čas k poslednímu místu v tabulce. V dalších utkáních už byla bilance vyrovnaná, čtyři vítězství a čtyři porážky. Naším klukům se nakonec podařilo vybojovat osmé místo tabulky, když o umístění na sedmém až devátém místě rozhodl poměr setů! Naši nakonec budou hrát play-off o sedmé až deváté místo. Ani zde nejsou bez šance bojovat o případnou sedmou příčku, což by byl nakonec slušný výsledek. Základ dorosteneckého týmu tvoří Radek Masák a Honza Koutník, několikrát dostali příležitost zahrát si tuto kategorii také naši žáci. Na první body se podařilo dosáhnout Patriku Krejčíkovi.

Žáci v uplynulém ročníku skončili na devátém místě. Mohlo být určitě lépe. Výsledky našich nejmladších hráčů ovlivnilo odstěhování Dana Piroutky, jenž měl být minimálně dvojkou týmu. A tak do zápasů musela naskočit Anička Červínková, věkem nejmladší žákyně. Svoji úlohu zvládla nad očekávání! V dlouhodobé soutěži si připsala sedm výher! Dvojku týmu po odchodu Daniela převzal Patrik Krejčík. Tomu se v dlouhodobé soutěži příliš nedařilo, vše si však vynahrátil v play-off, když vyhrál všechna svá utkání. Jedničkou týmu byl Honza Koutník. V dlouhodobé části dosáhl úspěšnosti nad 60 % a v nadstavbě byl stoprocentní. Honza se

pokračování ze strany 31

svým výkonem dostal mezi patnáctku nejlepších žáků v regionu.

V právě probíhající ročníku výrazně ovlivnil naše výsledky první turnaj. Neúčasti na něm byly naše zápasy kontumovány, což znamenalo -3 body a poslední místo. V dalším průběhu soutěže naši pětikrát zvítězili a sedmkrát byli poraženi. Hodně mrzí tři těsné porážky 3:4 s Lány, Úbislavicemi a Chomuticemi. I jedna výhra za určitých podmínek by nás posunula do play-off o 11.–13. místo. Konečné umístění na čtrnáctém místě neodpovídá naší hráčské kvalitě a je ovlivněno neúčasti na prvním turnaji. Vždyť Jenda se výkonnostně posunul mezi šestku nejlepších žáků s úspěšností téměř 90 %! Výrazné herní zlepšení zaznamenal Patrik. S úspěšností rovných 50 % patří mezi TOP 25 hráčů v regionu. Trošku smolnou sezónu má za sebou Anička Červinková. Nastupovala k utkáním s nejlepšími družstvy regionu, a když by měla nastupovat do utkání se sobě rovnými soupeři, zlomila si ruku. Příležitosti se chytil Marek Adamec. Hraje svoji první sezónu, registrován byl na počátku letošního roku a už si připsal na své konto čtyři výhry. Při jeho přístupu k tréninku a bojovnosti si dovoluji předpovědět jeho výrazný herní růst. Žáky, podobně jako dorostence, čeká závěrečný turnaj play-off o konečné umístění. Určitě budou bojovat o co nejlepší výsledek, lepší než 14. místo z toho nebude a nejmudnější na tom je, že za tento výsledek sami nemohou!

A jak to bude v příštím ročníku? Nemám sice křišťálovou kouli ani schopnosti Sibyly, ale chci věřit, že stolní tenis bude mít v Kopidlno další, úspěšnější pokračování. S příchodem hráčů v průběhu sezóny a za reálného předpokladu příchodu dalších by se dalo uvažovat o znovuoobnovení třetího týmu mužů. Jasná se zdá být situace v dorostu, a pokud nenastane něco mimořádného, bude družstvo dorostu svoji soutěž hrát. Složitější situaci vidím v kategorii žáků. Tým opustí dva hráči, kteří postoupí věkem do dorostu. Tři nadějně hráče, věkem patřící do kategorie nejmladších žáků, máme. Vzhledem k tomu, že žáci hrají svá utkání se třemi hráči, potřebovali bychom tuto kategorii rozšířit o další hráče. Určitě přivítáme zájemce z řad nejmladších, ale pokud by chtěli oprášit pátku i někdejší hráči, mají dveře do sokolovny rovněž otevřené.

Jiří Machula

HC Kopidlno má v tomto roce už dvě trofeje

Hokejový tým z našeho města HC Kopidlna, který má ze všech účastníků JHL největší věkový průměr, okolo 40 let, navázal v minulé sezóně na úspěšné předešlé roky a v sezóně 2017/2018 získal další trofej do své sbírky, když ve vyzývacím poháru Challenge cup vybojoval titul. Nejprve se naši hráči pokusili prokousat zdařilou sezónou až do předkola play-off celé soutěže, kde podlehl týmu HC Řáholec 5:4 v prodloužení. Tak tým postoupil do semifinále Challenge cupu, kde nejprve porazil další tým, který vypadl z předkola play-off, HC Gema.

HC KOPIDLNO – HC GEMA JIČÍN 5:3 (2:0, 1:1, 2:2)

16. Jaroslav Jaroš (Jan Tomášek, Jiří Štoček), 17. Jiří Štoček (Jaroslav Jaroš, Tomáš Plíšek), 37. Aleš Michal (Luboš Hyršal, Jiří Štoček), 43. Jiří Odvárko (Aleš Michal), 45. Jan Tomášek – 29. Lukáš Kříž (David Kloz, David Pekárek), 46. Patrik Köhler (David Kloz, Pavel Musil), 48. Patrik Köhler (Dušan Zaplatílek, David Kloz)

Ve finále Kopidlna porazilo tým HC Blata a celou soutěž vyhrálo.

HC KOPIDLNO – HC BLATA 3:2 (1:1, 1:0, 1:1)

17. OS Hynek Černý (Jiří Štoček, Jaroslav Jaroš), 21. Luboš Hyršal (Petr Komárek), 55. Jiří Štoček (Jan Tomášek) – 13. PP Petr Kunc (Jiří Hubínek), 51. OS Tomáš Sedláček

Ještě než začala nová sezóna, zúčastnili se hráči HC Kopidlna nad 40 let 2. ročníku veteránského turnaje memoriál Jardy Václava, kde ve finále porazili Old Legends Spirit

a v tomto roce získali už druhou trofej.

HC KOPIDLNO – OLD LEGENDS SPIRIT 5:2 (3:0, 2:1, 0:1)

6. Jan Zachoval (Lukáš Kříž), 7. Aleš Michal (Jiří Štoček), 19. Aleš Michal (Jan Tomášek), 23. Jan Zachoval (Vladislav Kosina), 37. Aleš Michal (Jiří Štoček) – 38. Martin Smolík (Jan Bušta), 60. Martin Smolík (Jan Švejdar, Ladislav Novák)

Nová sezóna 2018/2019 je již v plném proudu a se střídavými úspěchy máme za sebou základní část. Po základní části se z obou skupin oddělily nejlepší 4 týmy, které hrají tzv. horní skupinu. Zde hrají především bývalí hráči krajských lig, a dokonce i druhé hokejové ligy, doplnění o mladé dravé hráče. HC Kopidlna bude pokračovat ve spodní skupině, která čítá 11 týmů. V této skupině po posílení týmu má HC Kopidlna opět ty největší ambice. Budeme moc rádi, když nás přijdete podpořit.

Ne všechno se však v letošním roce povedlo dle představ, kdy narážíme na to, že v důsledku nepříznivého počasí se nemohla opakovat škola bruslení na místním zimním stadionu a nemohl se odehrát Winter Classic, Memoriál Radka Šoltýse, jako tomu bylo v předešlém roce. Bohužel nejsme v Rusku a nedokážeme poručit větru dešti, potažmo mrazu. Doufáme, že letos k nám bude počasí štedřejší a na delší dobu zamrzne.

Veškeré výsledky a počínání našich hokejistů najdete na internetových stránkách www.jhl-nere.cz.

Zdeněk Pekárek

